

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

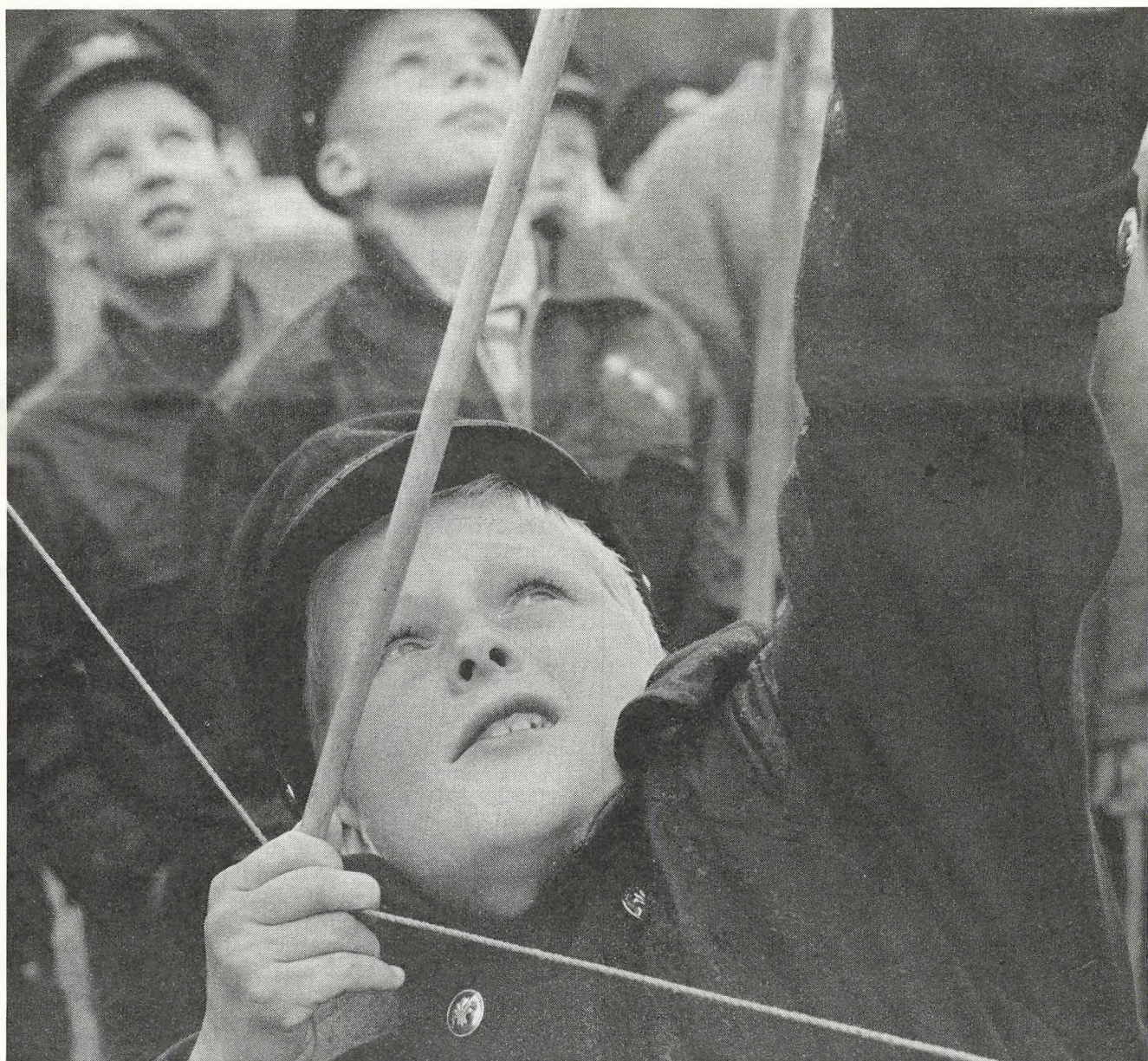
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

41. ÅRGANG

NUMMER 2

JULI 1963

Et tilfældigt og slet ikke nyt billede fra en fugleskydning. En situation fra det Herlufsholm, vi så gerne vil have bevaret som en privat skole med sit eget liv og sine egne traditioner. Tiden er ikke nem for en

skole af den art — og ønsker om at se skolen bevaret, er ikke længere nok. Der må en aktiv indsats til fra alle gamle herlovianere — gennem Herlufsholm-Fonden, som vil blive nærmere omtalt inde i Herlovianeren her...

TORBEN V. KLEIN (R' 35)
Intern transportmateriale
Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26, K. - BY. 5058

Dansk Stoker & Varmekedel Komp. A/S

Landgreven 4 . København K . Minerva 270

Østsjællands Folkeblad

Tegn Deres forsikringer hos:

Chr. Rasch

C. C. Burmeister ('43)
Malmøgade 5, Kbh. Ø.
Telf.: *C. 404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er specialister i
brand-, automobil-, heste- og kreatur- samt fjernsynsforsikring

GEORG CHRISTENSENS BOGHANDEL

AXELTORVET 10
TELF. NÆSTVED 4 - 2024 - NÆSTVED

LEVERANDØR TIL HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Trolle- og

God tilslutning — strålende taler

Omkring 100 festklædte herlovianere — kjole, smoking, blå tøj og enkelte uniformer — pyntede op i Hotel Richmonds selskabslokaler den 14. januar til Herlovianersamfundets årlige fest.

Formanden, professor Fl. Tolstrup, bød velkommen, hvorefter man afsang Paul Nørreslets introduktion. Herlovianersamfundets på dette tidspunkt eneste æresmedlem, overretssagfører Viggo Loft, ledsagede sangen med flygeltoner.

Formanden indledte med at omtale, at Herlovianersamfundet denne dag kunne fejre sin 115 års fødselsdag. Han glædede sig over at se så mange både ældre og yngre ved festen — og takkede alle de fremmødte. Især Loft, som så beredvilligt havde musiceret. Der var indløbet hilsner fra forstander og rektor — et venligt håndtryk fra det Herlufsholm, som er nu til det Herlufsholm, som var.

Specielt rettede formanden en tak til lektor G. Illum, som venligt havde modtaget samfundets invitation til at holde festtalen.

Ved fiskeretten udtrykte formanden sin glæde over at se jubilarerne, som han takkede for deres trofasthed mod Herlovianersamfundet.

Da dyreryggen skulle serveres, rejste formanden sig på ny og udtalte, at man havde konstateret en vis kritik mod arrangementet af 14. januar-festerne. Bag formandens ord, som her kun kan refereres efter hukkommelsen, lå en dyb glæde over, at et mangeårigt og loyalt medlem af samfundet havde taget et uhyre prisværdigt initiativ til at få fjernet en rigtig kedelig plet på samfundets eneste virkelige festdag. Formanden havde sammen med festarrangøren Lindberg (se annoncen side 27) på denne foranledning gjort alt for, at rammen om denne sammenkomst skulle blive helt rigtig, og at ingen elementære livsfornødenheder mere skulle mangle.

De tilstedeværende tjenere bar derpå hver en skål med Waldorf-salat frem mod Herlovianerens redaktør, der fint og taktfuldt havde ført kampagnen for, at traktementet den 14. januar ikke blot skulle være en tilfældig ophobning af levnedsmidler, men en virkelig menu. Redaktøren smagte salaten til, og da den såmænd ikke var allerværst, blev den sat i cirkulation. Megen spontan glæde strømmede redaktøren i møde — det var betryggende at vide, erklærede samtlige ordløst, at man fremtidig ikke skulle savne denne gode og sunde salat til 14. januars dyreryg.

Og hvor man dog nød det! Det lovlig letstegte dyr skød ryg af fornøjelse — skålene tømtes ganske rapt — og stemningen var højere, end man kan mindes. En fortrinlig baggrund for aftenens taler:

rusfesten DEN 14. JANUAR

usik af Loft — og masser af Waldorf!

Lektor G. Illum. Han takkede Herlovianersamfundets bestyrelse for invitationen til festen her, som han var med til for første gang. Han takkede også for opfordringen til at tale – en tak, der dog ikke gjaldt samfundets kasserer, lrs. J. Damgaard, som notorisk godt vidste, at han ikke kunne fordrage at holde fest-taler!

»Da jeg var ung hører,« sagde lektor Illum, »kendte jeg kun to slags gamle herlovianere: de ganske unge, der lige var gået ud af skolen og gerne ville vigte sig både på diples og småhøreres bekostning – og så herlovianere af de ældre årgange, som blev sentimentale, når de så skolen, og blev drenge igen. Når man kun kendte herlovianere fra den side, så det ud, som om deres skolegang og særlig deres sidste år i 7. klasse var et højdepunkt i deres tilværelse, som de aldrig siden nåede op til igen. Derfor lå det nær at betragte Herlovianersamfundet som en forening af konstant hurraråbende individer.

Men man modnes jo – og jeg lærte herlovianere at kende fra en helt anden side. De herlovianere, jeg har haft lejlighed til at følge, er blevet dygtige og ansvarsbevidste mennesker – og det er af stor betydning for skolen! Her tænker jeg ikke i første række på den økonomiske støtte – hvor vigtig den end er – men særlig på den moralske støtte. Vi véd jo, at der både i indland og udland sidder mange, som følger skolen med interesse og kritik, og for os lærere er det af stor betydning at vide det. – Herlovianersamfundet har mange opgaver – én af dem er at holde kontakten med skolen vedlige – og derfor ønsker vi fra Herlufsholm Herlovianersamfundet al mulig held og tilslutning.

Men nu er dette jo også en Trollefest,« fortsatte lektor Illum. »Det emne, der ved Trolletaler hyppigst dvæles ved, er de gyldne kæder. Dem vil jeg imidlertid lade ligge og vende mig til et andet tema: at herlovianere skal være Herluf Trolles og Birgitte Gøyes værdige sønner og løfte arven efter dem. Det lyder måske som fraser – men det er nu rigtig nok! Men hvordan følger man i Herluf Trolles spor? Trolle ville vist næppe i dag kendes ved sin skole. Han levede i et autoritært samfund, hvor man mente, at Gud havde indstiftet sin kirke, for at den skulle lære folk, hvad de skulle tro og gøre – og Gud havde ligeledes indsat konge og øvrighed. Endvidere byggede Herluf Trolle sin skole på, at fromhed og fædrelandssind skulle være det vigtigste mål for undervisningen.

I vore dage hverken kan eller ønsker vi at give vore elever en bestemt mening eller en bestemt livsanskuelse. I et demokratisk samfund må det være skolens

opgave at ruste eleverne ved at give dem solide kundskaber om nutidens og fortidens tanker, så de selv kan danne sig en mening. Vi lærere ønsker ikke, at eleverne skal antage vore meninger på vor autoritet. – Blandt andet ligger deri forskellen mellem Herlufs skole og vores!

Men en lighed ligger der også heri, for når blot vi gør en indsats for det, der for os er sandt og ægte, kan vi sikkert betragte os som Herlufs værdige sønner.«

Til slut vendte lektor Illum sig mod årets rushold og udtrykte spøgefuld kritik af årgang 62's sproglige afdeling. »I var nogle sløve padder,« sagde han, »men trods alt håber jeg, at I havde noget udbytte af undervisningen. I hvert fald viste I, hvad I duede til som præfekter. Jeg vil håbe, at årgangen her vil slutte op i Herlovianersamfundet – og jeg kan udtrykke det ønske, at I må få megen glæde af samværet her.«

Lektor Illum afsluttede sin tale med at bringe en hilsen fra skolen – og med at udbringe et leve for stifternes minde.

Formanden takkede lektor Illum for talen – og bød derefter russerne velkommen i Herlovianersamfundet. Af årgangens i alt 27 studenter var de 14 til stede.

Morten Gronemann ('62) takkede på holdets vegne – og udtrykte glæde over her at se, at den samhørighed, man før havde hørt så meget om, virkelig eksisterede.

Civilingeniør Just Høeg ('97) takkede på jubilarernes vegne. Han var kommet ind på skolen i 1889 med en udpræget interesse for mekanik og havde fået en virkelig god lærer i Julius Petersen, som gav ham det første kendskab til elektriske bølger. Senere blev Høeg cand. polyt. og fik ansættelse hos den berømte opfinder Valdemar Poulsen. Høeg var Herlufsholm meget taknemmelig, fordi han dér havde set den første spire til alt det, han senere skulle se og opleve.

Dommer Olaf Bærentsen ('12) takkede ligeledes på gæsternes vegne – og fremhævede det lille kuriosum, at hans far for præcis 30 år siden havde stået på samme sted og takket på 50 års jubilarernes vegne! Der fandtes kun et sparsomt referat af den fest, men det stod dog omtalt, at stud. jur. Tolstrup havde skrevet en sang. Bærentsen udbragte et leve for Tolstrup.

Formanden takkede – og bød velbekomme. Derefter samledes man om kaffebordene og senere på aftenen om et par stykker natmad.

Personalía

Læge *Henry Lind* ('97) døde 16. maj 1962.

Fhv. tolldirektør *Kina, Paul G. Bærentzen* (II '97), Florida, døde i begyndelsen af december 1962, 80 år gammel.

I februar 1962 døde forhenværende lektor *Johannes Loft*, som i sin tid var hører på Herlufsholm.

Fhv. sekretær, cand. jur. *Johan Christian Stephan Sophus Nandrup* ('20) døde den 10. juni 1961 på Frederiksberg.

Sagfører, cand. jur. *Jørgen Graae* ('29) afgik ved døden den 15. april 1962 i Otterup.

Fhv. overlæge *Jens-Philip Paludan-Müller Hage* ('91) døde den 15. juli 1962.

Landsretssagfører *Poul Eriksen* (R '32), Hammel, døde i begyndelsen af 1963.

Lektor ved Lyngby Statsskole *Erik Dons Blædel*, der i årene 1929—31 var adjunkt ved Herlufsholm, døde i slutningen af januar.

Direktør i Arbejdstilsynet *G. Drachmann* ('28) er formand for Folkepensionskommissionen, som lige har offentliggjort en stor betænkning om folkepension til alle over 67 år.

Stud. jur. *Jan Trier* ('58) er i februar i Frederiksberg Kirke blevet viet til tandlægestuderende, frøken *Vibeke Bie Mortensen*.

Lektor *Johannes Ferdinand* ('98), Broskov, og universitetsadjunkt, magister *Klaus Ferdinand* ('44), Århus, har i »Kuml«, Årbog for Jysk Arkæologisk Selskab 1961, publiceret en detaljeret rapport om det »Jernalderofferfund i Valmose ved Rislev«, som de udgravede i årene 1941—44. Udgravningerne blev delvis betalt af Herlufsholm Museum og udført med bistand af interesserede diple.

Professor *Fl. Tolstrup* ('24) har i november 1962 holdt en gæsteforelæsning på universitetet i Göttingen, Vesttyskland, om dansk jordlovgivning. Om samme emne har han talt på Venstres Ungdoms Landskursus i februar 1963, ved Nordiske Jordbrugsforskeres Forenings danske Afdelings generalforsamling i februar 1963 og ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskoles årsfest i marts 1963.

Cand. jur. *Gregers Richter* ('41), som i et par år har været knyttet til de Forenede Nationers administration i Geneve, har fra 1. oktober 1962 overtaget en stilling i International Labour Organization (ILO) sammesteds.

Dr. phil. *Hilmar Ødum* ('17) fejrede 1. november 1962 sit 25 års jubilæum som direktør for Danmarks Geologiske Undersøgelse.

Civilingeniør *Niels Sommerfelt* ('38) fik 4. august 1962 en søn *Jepp* (tredje barn, anden søn). *Jeppes* storebroder går i 5. klasse på Herlufsholm.

Læge *Johan H. Friderichsen* ('15) er udtrådt af bestyrelsen for skofirmaet *Hector* i København.

Redaktør *Asger Olsen* ('22), Næstved Tidende, blev i december 1962 valgt til formand for Venstres Pressebureau.

Den danske chef for enhedskommandoen under NATO's nordregion, generallojtnant *Tage Andersen*, er blevet dekoreret med den amerikanske orden *Legion of Merit*.

Sportsredaktør *Einar Wium* ('10) fejrede 25. april 1962 sit 40 års jubilæum ved de Berlingske blade.

Finn Hjortso ('55) blev 22. december 1962 i Rom viet til *Signorina Maria Guarna*.

I juli 1959 viedes sygeplejerske frøken *Diane Larson* til læge *Arne F. Jensen* (tidl. *Fibiger-Jensen*, '53). De bor med deres datter *Heidi Rose* i San José nær San Francisco, California, hvor han for øjeblikket driver specialstudier i *Internal Medicine*, efter at have bestået sin læge videnskabelige embedseksamen i 1960.

Kontreadmiral (midlertidig) *Jørgen Münter* (IV '20) tiltrådte 1. april 1962 som chef for Grønlands Kommando.

Overlæge, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) er medlem af redaktionskomiteen for *Gyldendals Lægebog* og har i *Gutenberghus' Årbog* for 1962 skrevet om »Trafik og Kirurgi«.

Arkitekt *Helge Finsen* ('15) har i *Analecta Romana Instituti Danici* vol. 2 Supplementum, Munksgård 1962, kr. 21,50, skrevet om »*Domus Flavia sur le Palatin Aula Regia-Basilica*«. Og i *Politiken* 6.—7. januar 1963 to kronikker, »*Filistrene er over os*« og »*Fredning plus forsvar*«.

Ekspeditionssekretær *Poul Adam Tvede* ('40) har i *Aktuelt's* kronik 31. december 1962 skrevet »*Klokken slår, tiden går...*« Og har medvirket i instruktionen af Københavns Kommunes nye film om hovedstaden.

Professor *Jørgen Forchhammer* ('92), München, har 8. maj 1962 i en alder af næsten 89 år på Københavns Universitet holdt en gæsteforelæsning med titlen »*Fonerik eller Laetik*«. På universitetets vegne talte en anden gammel herlovianer, professor, dr. phil. *Paul Diderichsen* ('23). Foredraget er trykt i *Nordisk Tidsskrift for Tale og Stemme*, 22. årg. nr. 1, oktober 1962.

Fhv. lektor, cand. mag. *Johannes Christian Ferdinand* ('98) medvirkede den 28. januar 1963 i radioen i en udsendelse »om at blive gammel med maner«.

Hans Majestæt Kongen har ved reskript af 5. marts 1963 benådet generallojtnant *Tage Andersen* ('17), til rådighed for forsvarsministeriet, med Storkors af Dannebrogordenen fra den 11. marts 1963 at regne.

Ved valget til Københavns borgerrepræsentation den 6. marts 1962 udtrådte *Frederik Anton Milo* ('17) af samme.

Amtsrådssekretær, cand. jur. *Knud Julius Munch Glente* ('20) talte i radioen den 27. februar 1962 over emnet »*Det kommunale selvstyre i amterne*«. *Glente* er i april 1963 med virkning fra 1. maj s. å. udnævnt til amtmand over *Svendborg* amt.

Læge *Knud Jungersen* ('20), Odense, er med virkning fra 1. februar 1962 udnævnt til chef for *Gladsaxe* sygekasses fysiurgiske klinik.

Landsretssagfører *Mogens Jacob Schaumburg-Mueller* ('21), Haslev, er den 3. november 1961 antaget til for et tidsrum af 10 år fra 15. s. m. at regne at deltage i udførelsen af offentlige og beneficerede sager ved retten i *Haslev* m. v.

Ved Dansk Bridge Unions repræsentantskabsmøde den 17. juni 1962 indvalgte læge *Kjeld Christoffer Hage* ('20) til medlem af unionens bestyrelse.

I Ugeskrift for Retsvæsen for den 10. marts 1962 skrev professor *Flemming Tolstrup* ('24) om »*To domme om ejendomsgrænser*«.

Ved Den almindelige danske Lægeforenings repræsentantskabsmøde den 27. august 1962 genvalgte overlæge *Ole Remvig* ('28) som medlem af terapiudvalget for et tidsrum af 3 år.

Læge *Helge Palm Præst* ('29) deltog den 12. januar 1963 i en radiodiskussion »*Lægemedler, kontrol og risiko*«.

Ved kongelig resolution af 2. maj 1962 er ekspeditionssekretær, cand. jur. *Niels Faaborg Ottosen* ('31) udnævnt til kontorchef i aktieselskabsregisteret fra den 1. april s. å. at regne.

Fuldmægtig i statens ligningsdirektorat, cand. polit. *Axel Martin Alfred Jacobsen* ('35) er den 6. oktober 1962 udnævnt til ekspeditionssekretær sst. fra den 1. november s. å. at regne.

Fuldmægtig i boligministeriet, cand. jur. *Tage Gudmund Sørensen* ('37) er under 13. marts 1962 udnævnt til ekspeditionssekretær sst. med virkning fra den 1. april s. å.

Dommerfuldmægtig i Kalundborg *Georg Oscar Bruun* ('38) forretter fra den 1. juli 1962 at regne tjeneste ved *Vejle* byret.

Landsretssagfører *Jørgen Theen Nørreslet* ('38), Præsto, er valgt til borgmester sst. fra den 1. april 1962.

Kontorchef i udenrigsministeriet, cand. jur. *Janus August Worm Paludan* ('38) er den 5. januar 1961 beordret til fra 20. juni s. å. at forrette tjeneste som generalkonsul i Leopoldville og Brazzaville.

Politifuldmægtig udenfor nummer *Hans Jørgen Agger* ('45) er fra 1. november 1961 trådt i nummer, tjenestegørende hos rigspolitichefen, politiets efterretningstjeneste.

Ved et studiemøde på Hindsgavl slot den 27.—29. september 1962 talte landsretssagfører *Jørgen Mazanti-Andersen* ('45) for sine kolleger om beskatningen af aktieselskaber og aktionærer.

Læge *Jørgen Otto Hans Crüger* ('46) indgik den 3. juni 1961 på Københavns rådhus ægteskab med frøken Lilly Engelbrechtsen. Crüger fik i januar s. å. tilladelse til at betegne sig som speciallæge i anæstesiologi.

Læge *Ib Steiness* ('46) blev i juli 1962 udnævnt til 2. reservelæge ved Rigshospitalets gynækologiske afdeling M. Det medicinske fakultet ved Århus Universitet antog i november måned 1962 en af Steiness forfattet afhandling »Diabetisk neuropati« til offentlig at forsvares for den medicinske doktorgrad, hvorhos samme fakultet under 27. marts 1963 konfererede Steiness den medicinske doktorgrad.

Læge *Søren Simon Jørgen Christian Hempel* ('47) er i februar 1962 ansat som visiterende læge i Jyderup.

Advokatfuldmægtig, cand. jur. *Gregers Christopher Vogel* ('47), Varde, har den 22. november 1961 fået beskikkelse som advokat.

Ved Den almindelige danske Lægeforenings repræsentantskabsmøde den 27. august 1962 genvalgtes læge *Jørgen Worm-Petersen* ('49) som medlem af lægeforeningens hovedbestyrelse og af lægeforeningens sygehusråd for et tidsrum af 3 år.

I Højdevangskirken viedes i april 1963 sygeplejeelev, frøken Alice Hansen til civilingeniør *Hans Henrik Bache* ('50).

Advokatfuldmægtig, cand. jur. *Ian Mac van Hauen* ('50), København, har den 21. december 1962 fået beskikkelse som advokat.

Advokatfuldmægtig, cand. jur. *Carl Jørgen Clasen* ('51), Odense, har den 27. august 1962 fået beskikkelse som advokat.

Den 15. november 1962 viedes i Garnisons kirke reklame-tegner, frøken Carin Bertelsen, datter af professor, dr. med. Arne Bertelsen, til civilingeniør *Klaus Nicolaj Vilhelm Gustav Gyth* ('51).

Den 14. april 1962 indgik frøken Marianne von Essen, datter af afdøde veksellerer P. von Essen, ægteskab med kaptajn ved gardehusarregimentet *Søren Haslund-Christensen* ('51).

Axel Lademann ('51) bestod i sommeren 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns universitet og tiltrådte fra 1. november s. å. tjeneste som turnuskandidat ved rigshospitalets afd. B—D.

Jørgen Christian Fenger Orlík ('51) bestod i sommeren 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns Universitet.

Erik Linde ('54) blev i sommeren 1962 cand. pharm. fra Danmarks pharmaceutiske Højskole.

Den 4. oktober 1961 viedes i Søllerød kirke frøken Lena Franke Ørregaard, datter af grosserer Axel Ørregaard, til *Flemming Lüttichau* (VII '54).

Jens Ole Poulsen ('54) bestod i sommeren 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Århus universitet og tiltrådte fra 1. oktober s. å. tjeneste som turnuskandidat ved amts- og bysygehuset i Skive.

Finn Hanberg Sørensen ('54) bestod i sommeren 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Århus universitet og tiltrådte fra 1. januar 1963 tjeneste som turnuskandidat ved amts- og bysygehuset i Skive.

I Klosterkirken i Horsens viedes den 16. marts 1963 stud. mag., frøken Hanne Lund Jensen, Århus, til stud. med. *Poul Østerbye* ('54), Århus.

Frøken Hanne Bolette Lippmann, datter af direktør Ole Lippmann, indgik den 28. oktober 1961 i Garnisons kirke ægteskab med premierløjtnant *Claus Christian Ahnfeldt-Møllerup* ('55).

Seminarieelev, frøken Lotte Bech, datter af arkitekt Vagn Morten Schack von Füren Kieler, viedes i december 1962 i Sct. Mariæ kirke i Helsingør til stud. mag. *Jan Flor* (tidl. Thygesen) (IV '52).

Den 29. marts 1963 viedes i Svaneke kirke frøken Elisabeth Hansen, datter af afdøde godsejer, bogforlægger M. Th. Hansen, Steensgård, til disponent *Jens Juul Eilersen* (VI '55).

I Rødovre kirke viedes den 5. august 1962 lærerinde, frøken Anny Andersen, datter af salgschauffør A. Andersen, Vanløse, til stud. mag. *Steffen Rosenmeier* ('56).

Miss Sara Crisler, datter af civilingeniør og fru J. Crisler, Californien, viedes den 10. november 1962 i U.S.A. til *Ulrik Benedicht Ahlfeldt-Laurvig* ('57).

Stud. jur. *Viggo Dresing* ('57) er i februar 1963 blevet indvalgt i bestyrelsen for Juridisk Diskussionsklub, København.

Erik Hedegaard ('57) har i januar 1963 bestået juridisk embedseksamen fra Århus universitet.

Stud. jur. *Stig Hoffmeyer* (II '53) er i sommeren 1962 indtrådt i redaktionen af »stud. jur.«.

I Gentofte kirke viedes den 22. august 1962 stud. psych., frøken Hanne Nøhr, Gentofte, til stud. psych. *Søren Martin Jensen* (IV '55), Taastrup.

I »stud. jur.« for februar 1963 skrev stud. jur. *Hans Henrik Leschly* ('58) om The International Federation of Law Students.

Den 16. februar 1963 viedes i Frederiksberg kirke stud. odont., frøken Vibeke Bie Mortensen, datter af overlæge, dr. med. Vagn Mortensen, til stud. jur. *Jan Trier* ('58), der i øvrigt i efteråret 1962 fik tildelt en portion af »stud. jur. Anders Hedens mindelegat«. Trier skrev i februarnummeret 1963 af »stud. jur.« i anledning af sin fratræden som studenterrepræsentant i Danmarks Juristforbund om forholdet mellem studenterne og juristforbundet.

Læge *Jakob Visfeldt* ('51) er i august 1962 ansat som kandidat ved radiumstationen i København.

Landbrugsministeriet har under 25. maj 1962 udnævnt forstkandidat *Jørgen Ulrik Wedel-Heinen* (IV '48) til forstfuldmægtig ved statsskovbruget fra den 1. juni 1962 at regne. Wedel-Heinen indgik den 9. juni 1962 på Århus rådhus ægteskab med cand. oec., frøken Inge Saunte Jensen, datter af øjenlæge, professor, dr. med. Viggo A. Jensen, Ris-skov.

Niels Aarup ('51) bestod i januar 1963 teologisk embedseksamen fra Københavns universitet.

Sekretæraspirant, cand. jur. *Flemming Hedegaard* ('52) er fra 1. maj 1962 udnævnt til ambassadesekretær i 19. lønningssklasse, tjenestegørende i Teheran.

Den 25. januar 1963 blev *Jens Christian Høgel* ('52) cand. polyt. fra Danmarks tekniske Højskole.

I marts 1962 ansattes cand. theol. *Per Østerbye* ('52) for et tidspunkt af ét år som overenskomstlønnet amanuensis i nytestamentelig eksegese ved Århus universitet. Per Østerbye viedes den 9. marts 1963 i Todbjerg kirke til stud. theol. Elisabeth Østergaard-Poulsen, datter af sognepræst P. Østergaard-Poulsen.

Hans Klaus Hou-Jensen (IV '50) har vundet accesit i Københavns universitets prisopgave og bestod i januar 1963 lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns universitet.

Karl Heine Jensen ('53) bestod i sommeren 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Københavns universitet.

Niels Eckard Clasen ('54) bestod den 21. januar 1963 juridisk embedseksamen fra Københavns universitet og ansattes den 1. februar s. å. som overenskomstlønnet sekretær i socialministeriet.

Ebbe Dyreborg ('54) bestod i januar 1962 lægevidenskabelig embedseksamen fra Århus universitet.

(Fortsættes side 26).

Tanker om HERLU

Fællesaften i Herlovianersamfundet den 1. november 1962

Der er inden for Herlovianersamfundet i øjeblikket en ganske usædvanlig stærk interesse for Herlufsholm – for skolens økonomi, dens fremtidsplaner, dens tilpasning til den nye skolelov – og denne interesse har blandt andet givet sig udslag i oprettelsen af Herlufsholm-Fonden og den dertil hørende indsamling.

Samtidig er man fra skolens side særdeles positiv over for gamle herlovianeres aktive interesse. Skolens ledelse er først i Dreyers formandstid og nu i Tolstrups kommet i meget nærmere forbindelse med Herlovianersamfundet. Den gamle gammel-herlovianerindstilling om, at der burde fældes tårer, når blot en kvist kappedes af et af Herlufsholms træer, er afløst af en realistisk forståelse af, at vi alle må yde noget til skolens udbygning og modernisering og til, at den fortsat kan bestå som privat institution også under de meget strengere krav, som en ny tid og en ny skolelov byder den. Skolens ledelse betragter heller ikke mere gamle herlovianere som en samling oldinge med en lyrisk-sentimental begejstring for alt gammelt på Herlufsholm – men er nu særdeles modtagelig for ideer og forslag fra gamle diple – og er i det hele taget indstillet på at udnytte den vilje og evne, der er til at yde og støtte, hos de gamle elever fra Herlufsholm.

Ud fra denne indstilling må det ses, at der den 1. november i fjor kunne arrangeres en fællesaften for gamle herlovianere, hvor skolens forstander i fuld åbenhed gjorde rede for sine tanker om Herlufsholms fremtid.

Efter formandens velkomst tog forstanderen ordet, og da han ikke talte efter manuskript, bliver hans tale her gengivet som et referat.

»Jeg vil forsøge at redegøre lidt om Herlufsholms udvikling gennem de sidste år – ikke mindst med henblik på den aktuelle opfordring til gamle herlovianere om at yde penge til skolen.

For mig, der er betroet den administrative ledelse af Herlufsholm, er det uomgængelig nødvendigt at holde en god kontakt til gamle herlovianere. Jeg kender de fleste ansigter og navne, der er til stede her, men skolens interesse omfatter også dem, vi kun kommer i kontakt med via de sparsomme eksemplarer af Herlovianeren. Man kan spørge, hvorfor vi fra skolens side så gerne vil opretholde denne kontakt. Jo, for Herlufsholm består ikke mindst i kraft af sine gamle elever – i kraft af den ånd, de er bærere af. Jeg tænker her ikke på kroner og øre! Herlufsholm er en institution, der er snart 400 år gammel, så det betyder noget, at der som vogtere af traditionen og skolens velfærd står en kreds af gamle herlovianere.

De gamle herlovianeres sammenhold og deres minder om skolen er en afgørende faktor for Herlufsholm.

Når jeg nu som forstander skal tale om Herlufsholms fremtid, er det nærliggende at begynde med økonomien. Den har der været skrevet en del om i den sidste tid – men man skal ikke tro, at økonomiske vanskeligheder er noget specielt netop for disse år! Der har jo gennem årene været mange udelige forstandere – så mange, at man knap begriber, at Herlufsholm har kunnet bestå. Men alt dette – og tilmed krige og fallitter – har Herlufsholm overlevet – og sammenlignet dermed kan man knap tale om vanskeligheder i dag.

Jeg kan betro mine gamle kammerater, at der i øjeblikket foregår forhandlinger mellem Herlufsholm og statsministeriet om principperne for fremtidige forstandervalg. Ikke for at gøre Herlufsholms status mindre fri – ikke for at lave om på skolens status – men for at bringe forstanderudnævnelser, regnskaberne revision etc. ind under en mere moderne form. Og også for at sikre, at skolens midler ikke forspildes eller fortabes. Vi skal heller ikke på dette punkt undergives for rigoristiske regler – således har vi netop nu opnået statsministeriets tilladelse til at erhverve en byejeendom – altså til en fri disposition over midlerne – ikke offentlig forvaltning.

Der er tale om et fundatstillæg – og forhandlingerne om det foregår nu på femte år, så alene heraf kan man se, at der ikke er tale om noget pres!

Afgørende for Herlufsholms fremtid er det, om stiftelsen kan administreres med et overskud – og at vi fortsat kan have en skole, der er agtet, en skole, der til en vis grad står som en slags eliteskole. At vi kan skabe det, er en af betingelserne for Herlufsholms fremtid.

Om økonomien kan jeg sige følgende: Herlufsholm har en formue på ca. 11 millioner kroner og et tilliggende på ca. 3000 tdr. land (Herlufsholm og Tybjerggård tilsammen). Heraf er ca. 1000 tdr. land ager og ca. 2000 tdr. land skov. Derudover har vi en ejendom i København samt aktier, pantebreve etc. til ca. 6 millioner kroner efter kursværdien. Vi har i øjeblikket et udbytte på 4 procent i gennemsnit af vore aktiver – alt medregnet. Udbyttet er ca. 400.000 kroner pr. år. At det ikke er mere, skyldes blandt andet de dårlige konjunkturer for land- og skovbrug.

Disse midler er i dag en forholdsvis lille del af Herlufsholms budget, idet vi omsætter ca. 3 millioner kroner pr. år. Størstedelen heraf medgår til selve skolens apparat – idet de samlede udgifter ved at drive selve

HERLUFSHOLMS fremtid

af tale af Herlufsholms forstander, baron Axel Reedtz-Thott

skolen beløber sig til omkring 1,8 millioner kroner. Det er regnskabstallet for det år, der sluttede den 31. juli 1962. For at bedømme dette tal må man vide, at vi havde et dipeltal på 193 – og at hver dipel altså kostede lidt mere end 9000 kroner pr. år. Dette udgiftstal pr. dipel er på to år steget fra 7.500 kroner – hovedsagelig på grund af lærerlønningernes stigning.

Udgifterne til undervisning er de samme som på andre skoler – og de er steget stærkt på de sidste to år. 12 lærere på Herlufsholm har over 50.000 kroner i gennemsnit. Derfor forstår man, at de midler, som Herluf Trolle skænkede, i dag kun er en lille del af skolens budget.

I gamle dage var det beløb, som dipelforældrene betalte, også kun en lille del af budgettet – resten af udgiften betalte stiftelsen. Nu giver stiftelsen kun lidt mindre end en fjerdedel af udgiften pr. dipel – hvilket vil sige, at vi har sat skolepengene ganske alvorligt op.

På en måde kan man sige, at vi kan tage os stigningerne i lærerlønningerne let, for vi får ca. 90 procent tilskud til denne post. Men ofte udbetales dette tilskud meget sent – helt op til tre år efter, at vi har betalt de tilsvarende lønninger – og det giver en vis regnskabsmæssig usikkerhed. I år er statens tilskud til lærerlønninger steget til et beløb, der svarer til ca. 3000 kroner pr. dipel – altså mere end stiftelsen selv yder pr. dipel. Forældrene yder gennemsnitlig 4.200 kroner pr. dipel – og dette beløb bliver sat yderligere i vejret til ca. 4.500 kroner pr. dipel, gradueret efter indkomsten, så den højeste takst bliver ca. 1000 kroner mere, den laveste ca. 1000 kroner mindre.

Det er mange penge at skulle af med, men vi har nu ikke af den grund vanskeligheder ved at få aspiranter. Vi skulle imidlertid nødig have Herlufsholm til at blive en skole for en økonomisk overklasse. Det modvirker vi ved at uddele en række moderationer – ca. 20 i år. De uddeles dog kun til diple, der har gået på skolen mere end ét år. Det første år må man betragte som en art prøvetid, hvor man kan se, om de er værdige og vil bestille noget!

Et andet meget vigtigt punkt med henblik på Herlufsholms fremtid er dette, hvordan vi skaber og bevarer en skole, der nyder agtelse her i landet. En overgang så det rigtig dårligt ud – vi havde en slags bundrekord for skriftlige studenteropgaver i tysk – så vi må ikke tro, at vi helt automatisk får en skole, som også andre end vi selv anerkender som førsteklases og alvorligt arbejdende. Derfor går vi lidt hårdt på med disciplinen i øjeblikket – ikke mindst for at udrydde den lovlig stærke trang til hyggeri på humrene.

I stedet for har vi villet inspirere til mere aktive interesser – og jeg kan nævne, at skolens gode gymnastiklærer, Normann Jørgensen, forleden sagde, at der nu er kommet vældig god aktivitet inden for fritidssporten. På én eftermiddag var der således frivillig håndbold i den nye Herlufsholmhal (som pastor Krarup-Hansen har bygget delvis med sine egne hænder!), der var gymnastik, badminton, svømning, fægtning (en sport, som optager 58 dipole!), terrænløb, atletik, fodbold – et begrænset korps, et spejderkorps etc. Det er altså ikke blot boglig terpen, der nu optager diplenes tid!

Vi er nok blevet lidt skrappe med at kræve, at skolens regler skal respekteres. Vi tager hårdt på, hvis der drikkes spiritus – eller hvis der ryges i de mindre klasser. Det skal på Herlufsholm være en naturlig ting, at regler overholdes – og vi er begyndt med årlige forældremøder for at få forældrene til at medvirke hertil.

Alt dette har været nødvendigt at sige, for at man kan forstå det følgende om skolens fremtid.

Hvor mange herlovianere skal vi være? Ja, vi er knap 200 i øjeblikket – og flere kan vi ikke være. De fordeler sig på 11 klasser – nemlig 6. og 7. hovedskoleklasse (som svarer til de gamle 1. og 2. mellem), 1. og 2. real (som svarer til 3. og 4. mellem) samt en 3. real, som svarer til den gamle realklasse. I år har vi for første gang i mange år dimitteret en realklasse. Der var ikke mange i den – men alligevel er det en god ting! Desuden har vi seks gymnasieklasser – tre sproglige med 10–12 elever i hver – og tre matematiske med ca. 20 i hver. Vi vil imidlertid gerne have to klasser til – nemlig yderligere én første real og én anden real. Så vil vi kunne komme op på et mere fornuftigt dipeltal – ca. 15 – i tredje real (den gamle realklasse), der dels er indrettet for dipole, der af en eller anden grund ikke ønsker at komme videre, og dels for dipole, der trænger til et ekstra år. Desuden ville vi med en fordobling af første og anden-realklasserne ikke behøve at tage så mange nye elever ind i gymnasiet – selv om disse nye ofte er et godt tilskud. Disse nye må ikke blive en overvægt – og derfor må vi have flere ind i de foregående klasser for at kunne få fuldtallige gymnasieklasser. Dette er også en forudsætning for at kunne få fuldt statstilskud. Vi ønsker med andre ord at have 6. og 7. hovedskoleklasse udelte – som en slags to-årig forberedelsesklasse. Derefter dobbelt 1. og 2. real. Så en 3. real samt de seks gymnasieklasser.

Vi har ikke længere optagelsesprøve på Herlufsholm – det har vi ikke lov til – men vi har lov til at tale med aspiranterne. Dette system gør det nødven-

digt for os at tage de to første klasser som en slags forberedelsesklasser – eller prøveklasser – og dipeltallet her bør ikke være mere end ca. 20 pr. klasse.

Hvor skal vi huse disse i alt 260 dipler, som 13 klasser à ca. 20 dipler vil udgøre? Man har også spurgt, om det ikke er den omvendte verden at søge at dele stiftelsens årlige indtægter på ca. 400.000 kroner på flere dipler. Men vi skal jo gerne være ca. 20 pr. klasse – det giver en fornuftigere lærerudgift – og desuden kræver den nye skolelov, at vi fra næste år skal undervise i flere fag – altså have flere lærere. Og lærertallet kan kun komme til at svare fornuftigt til dipeltallet, hvis vi kommer op på ca. 260 dipler. Det kræver 2-3 nye lærere og vil medføre en meget bedre udnyttelse af lærerkorpset med færre overtimer. Og de er meget dyre!

Meget afgørende er det også, at der er konkurrence i det – at der er to lærere i hvert fag. Det betyder kolossalt meget for standarden og for det samlede billede af Herlufsholm.

Men hvad vil det koste? Først og fremmest må vi have et nyt køkken. Dipeltallet er allerede steget stærkt – og dermed køkkenets belastning. Vi trænger også til en ny spisesal – og det er dyrt! Også på sovesalsområdet er kapaciteten for lille. Vi er over 40 dipler pr. sovesalshører, hvilket gør det vanskeligere at håndhæve disciplinen – og gør udsmidningsprocenten for høj! Vi vil gerne ned til ca. 30 pr. sovesal.

Så er der undervisningslokalerne. Takket være gode gammel-herlovianere har vi fået et pragtfuldt fysicum, som er med til at hæve skolens anseelse. Men de andre læreres undervisningsforhold er for usle! Særlig gælder det fag som geografi og historie. Og hele den sproglige del trænger til faglokaler med håndbøger, kort etc. Klasserne er ikke ændret spor – bortset fra nye skoleborde – i 25 år!

Vore planer for at råde bod på disse mangler og for at kunne rumme det højere dipeltal tager sigte på at opføre en ny bygning med spise- og forsamlings-sal. Festsalen er alt for lille til at rumme alle dem, vi gerne vil have den til at rumme. Dertil kommer to nye alumnatsbygninger – blandt andet vil vi gerne have evakueret Vuen – og som før nævnt gøre sovesalene på Skole- og Museumsbygningen mindre. Det vil koste os ca. 10 millioner kroner, fordelt over ca. 10 år. Hvis vi bliver accepterede, kan vi få ca. 7,5 millioner kroner af det offentlige i afdragsfrie lån til en forrentning på ca. 4 procent – men alligevel vil det koste os ca. 500.000 kroner pr. år i renter at få skaffet de 10 millioner kroner!

De ekstra dipler vil indbringe ca. 350.000 kroner, men det er langt fra netto, selv om kosten til en dipel ikke koster mere end 2,85 krone pr. dag. Et helt fantastisk lavt beløb i betragtning af kvaliteten! Heri er dog ikke medregnet prisen på skolens egne produkter – eller udgifterne til lønninger.

Det er under indtryk af disse forhold, at vi har bedt gamle herlovianere om at bidrage til vort byggeprogram. Vi havde ikke kunnet gennemføre Lassengården og Fysicum uden gaver. Og vi kan ikke komme videre uden hjælp fra gamle herlovianere – og fra fonds og institutioner, som gamle herlovianere har mulighed for at påvirke. En anden ting, vi beder om tilskud til, er flere fripladser. Lykkes det, har jeg in-

gen ængstelse for Herlufsholms fremtid. Jeg tvivler ikke på, at en skole, hvor der har været undervist i mere end 800 år, fortsat vil bestå. Jeg tror også, at så længe vi viser os vor opgave voksen og forstår, at vi må yde støtte til, at Herlufsholm kan bevare sin karakter af privat skole, så kan den blive ved med at bestå – og blive en skole, hvis fortsatte eksistens alle kredse er interesseret i!

Ved private samtaler med statsministeren og flere politikere ved jeg, at også de er interesseret i, at skolen består som privat institution, hvis vi kan klare for os selv på anstændig vis. Det må vi gøre – dels ved at udklække dygtige elever – og dels må vi gamle elever vise positiv interesse for skolen. Ikke alene ved pengehjælp, men også ved råd og dåd.«

Herlovianersamfundets formand takkede for den meget åbenhjertige redegørelse – og takkede for, at gamle herlovianere ligefrem blev opfordret til at komme med gode råd. »Det viser,« sagde han, »at forholdet mellem skolen og Herlovianersamfundet nu er så godt som aldrig før!«

Derefter var der lejlighed til at komme med spørgsmål.

Overretssagfører Viggo Loft var usikker angående forholdet mellem statsministeriet og skolen angående forstanderskabet. Kunne staten nu skride ind i regnskabsaflæggelsen? Var det ikke farligt?

Forstanderen: Det er rigtigt, at forstanderens ud-nævnelse er noget usikker og tilfældig. Det går imidlertid nu i den retning, at man vil søge en ordening, hvorefter en forstander skal træde af, når han når en vis alder. Det vil formentlig nok blive sådan, at forstanderen så skal pege på sin efterfølger – uden dog at have egentlig indstillingsret.

Hvis forstanderen misligholder sit embede, tager af kassen eller lignende, ligger det sådan, at skolens ejendomme er prohiberede – at den tilsynsførende myndighed skal have indseende. På dette punkt er der lidt diskussion – også fra gammel tid. Vi må acceptere, at staten – uden at det dog er snærende – skal give tilladelse til køb og salg. Der har været meget forskellige regler på dette område gennem tiderne – og vi må erkende, at de seks år, hvor vi har haft under-skud, har skærpet den tilsynsførende myndigheds opmærksomhed. Nu har vi dog for første gang igen overskud – og driver vi gennem en årrække en økonomisk sund virksomhed, bliver dette tilsyn mindre snærende.

Viggo Forchhammer bad om at se planerne for de nye bygninger.

Forstanderen lod planerne – (de vigtigste af dem er vist her i bladet) – cirkulere og nævnte, at kgl. bygningsinspektør, arkitekt m. a. a. Jørgen Stærmose, Odense, havde udført dem.

Viggo Forchhammer var glad over planerne. Især over, at Herlufsholm blev holdt inden for alleen. Det var efter hans mening også kun godt, at avlsgården kom væk!

Lennart Konow: Der skal fremskaffes 10 millioner kroner, hvoraf de 7,5 forventes fremskaffet fra offentlige midler. Det vil sige, at der fra anden side skal fremskaffes 2,5 millioner kroner samt forrentningen af de 7,5 millioner kroner. Var det tanken, spurgte han, at gamle herlovianere skulle fremskaffe disse

over 3 millioner kroner i løbet af 10 år, for at planerne skulle kunne gennemføres?

Forstanderen: Vi kan optage et første prioritetslån i ejendommene – og vi kan vel også skaffe resten til projektet selv. De midler, vi håber at få som gave, skulle hjælpe til at forrente vor gæld og nedbringe den. Fonds og institutioners gaver skulle træde ind i projektet i første række, så egne midler kunne skånes. Men det er rigtigt, at Herlufsholm har brug for ca. 3 millioner kroner, for at økonomien på lang sigt kan blive sund. Men mon det er utænkeligt? I USA har en skole ved en 22 måneder lang indsamlingskampagne skaffet et beløb på 6,9 millioner dollars – og skolen er dog kun fire gange så stor som Herlufsholm!

Milo spurgte, om Herlufsholm havde legatmidler til rådighed til tilskud til fripladser?

Forstanderen: Vi har nogle legater, der alle går til nedsættelse af skolepengene for visse dipler. Det samlede beløb på disse legater er ca. 6000 kroner pr. år. Skolen giver selv ca. 20.000 kroner pr. år til formålet – men vi skulle gerne op på 50.000 kroner årlig i alt.

Tolstrup omtalte i denne forbindelse biskop Reesens legat på 1000 speciedaler engang i det 17. århundrede. Nu er afkastningen heraf kun 13–15 kroner pr. år reelt. De andre legater er fra det 19. århundrede – og er faktisk kun en bagatel.

Arkitekt Poul Ammentorp mente, at planernes udformning og grundlæggende idé var god. Dog syntes han, at man burde lægge visse servitutter på de nye bygninger – så man kunne holde et vist fælles præg med mursten og tegltag. Han pegede også på spørgsmålet om betimeligheden af de lange forbindelseslinjer, som de påtænkte elevbygninger ville medføre.

Viggo Forchhammer mente, at arkitekten vel havde stået frit – og det måtte han have lov til. Forchhammer var blot bange for det hul i Vylen, hvorigennem der skulle være adgang til de nye bygninger.

Forstanderen: Hullet i Vylen er tænkt som en stor port, man skal kunne køre igennem. Det er tanken at sætte Skolebygningens midterste frontespice på igen, så det virkelig bliver en statelig åbning. – Forstanderen erklærede også, at han var opmærksom på de indvendinger, Ammentorp havde peget på. Det var svært at få en arkitekt til at holde sig indenfor murstenspræget – men han ville føre spørgsmålet frem på rette sted.

Redaktør Asger Olsen fremhævede, at de naturlige linjer omkring Herlufsholm på den ene side er åen, på den anden alleen. Men det forlød, at det offentlige vejplaner ville gå Herlufsholm noget nær.

Forstanderen svarede, at vejføringen ved Herlufsholm var et alvorligt spørgsmål, men at han var i bestandig kontakt med alle de respektive myndigheder. Blandt andet ville han søge at undgå, at alleen blev en færdselsåre, og han mente, at det offentlige havde forståelse for dette ønske.

Tolstrup sluttede af med at takke forstanderen – ikke mindst for hans tilsagn om, at han ville høre på vore meninger!

»Denne aften,« sagde Tolstrup, »skal være en optakt til, at vi gamle herlovianere skal hjælpe med til, at skolen kan bevare sin status!«

Et apropos

Tilsendt af højesteretspræsident Kaarsberg

Ved Århus Universitets årsfest 1962 indeholdt rektor Bachs tale et afsnit om bidragsydelse til universitetet, som er specielt tankevækkende i forbindelse med indsamlingen til Herlufsholm-Fonden. Det pågældende afsnit er citeret i nedenstående brev fra rektor Bach, som vi har fået lov til at aftrykke:

Kære Højesteretspræsident!

Ved årsfesten på Københavns Universitet lovede jeg Dem ordlyden fra en bestemt passage i min årsfesttale. Den var oprindelig betydelig skarpede formuleret, idet jeg havde sat min skuffelse over det negative resultat af vores henvendelse i direkte udtalt kontrast til den omtalte gave (fra en anonym skolelærer i Nordjylland, som havde givet de 50.000 kr. af sammensparede penge fra en forholdsvis lille gave, og som sagde til mig: »De undrer Dem måske over, at jeg, der ikke er akademiker, har villet give denne gave; men jeg har ikke selv haft børn, og har villet give de penge, som jeg måske ellers havde skullet bruge til finansiering af egne børns uddannelse, til at lette mulighederne for unge, der har økonomiske vanskeligheder at slås med under deres studium.«) Jeg tror ikke, der er noget i vejen for, at De kunne indflette den passus i Deres opsats, hvis De synes det.

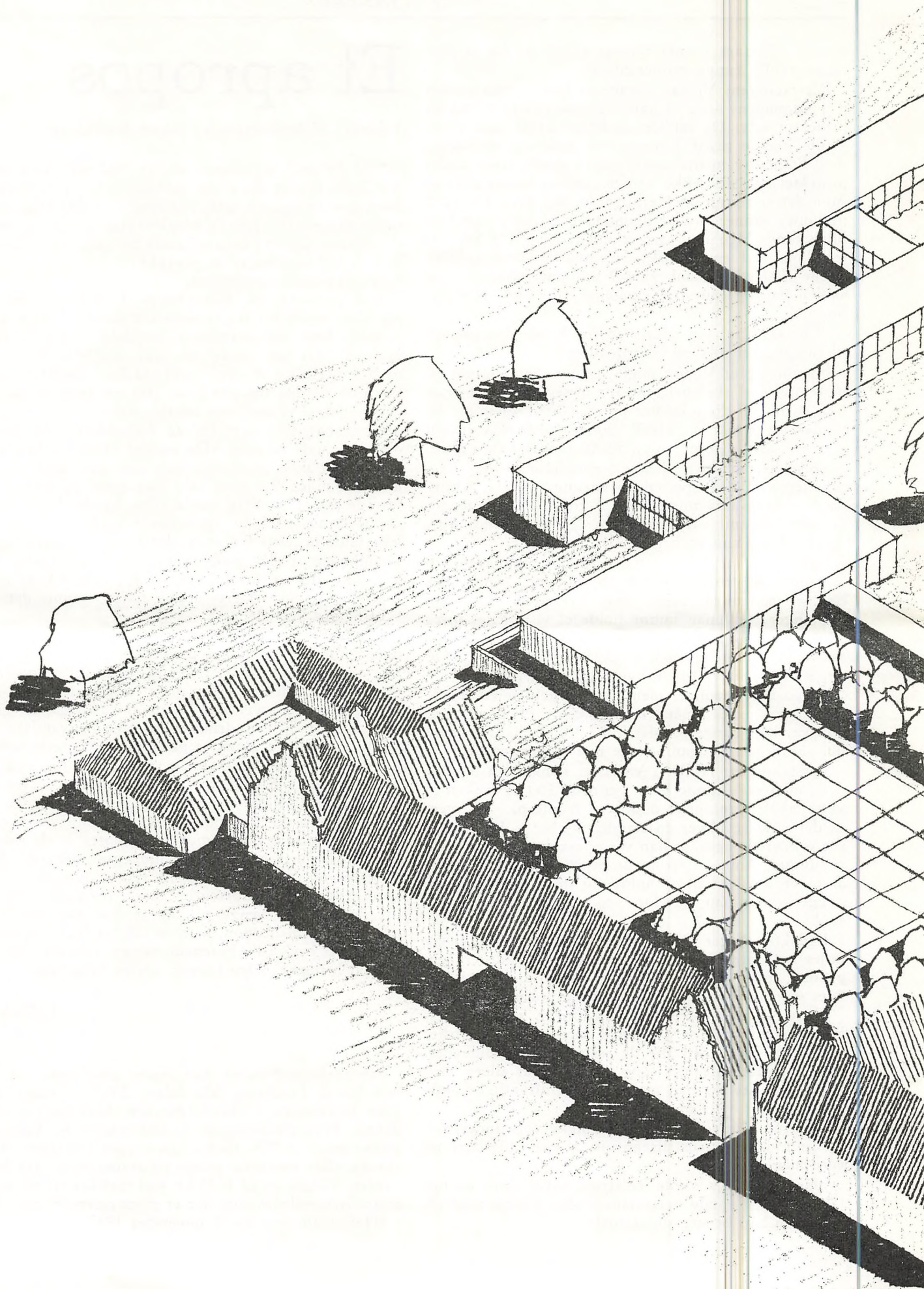
Mine ord lød således:

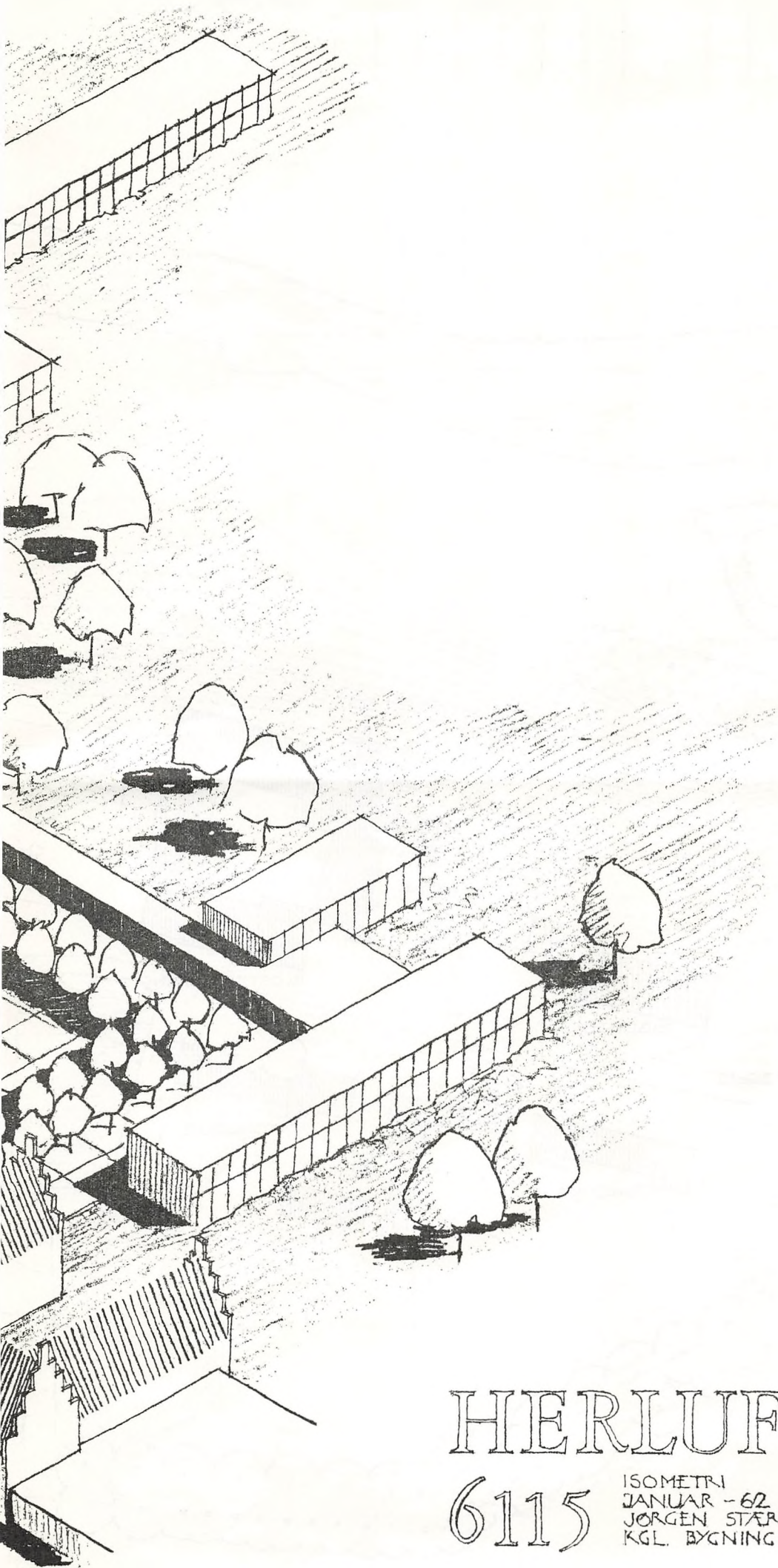
»Vi har fra »Tre Venner af den studerende Ungdom« tidligere modtaget 25.000 kr.; dette år er der fra samme kilde kommet yderligere 25.000. Universitetet siger hjertelig tak for disse og enkelte andre gaver modtaget i årets løb. Derimod kan jeg kun give udtryk for min forundring over, at en henvendelse til samtlige tidligere alumner på vore Studenterkollegier kun har givet et yderst magert resultat. Jeg ved, at studenterne er glade for at bo der, og går ud fra, at de en gang imellem sender en taknemmelig tanke til de donatorer, der har muliggjort deres kollegieophold. Så kunne man egentlig godt have ventet, at de sidenhen, når de har opnået gode indtægter, afbetalte lidt af deres taknemmelighedsgæld ved at hjælpe en senere generations studerende i deres boligvanskeligheder. Vi kunne trænge til lidt af den ansvarsfølelse overfor den institution, man er udgået fra, som er et så positivt træk i de Forenede Staters universitetsliv.«

Med mange venlige hilsner, Deres hengivne

H. Bach.

Herlufsholm-Fonden har egen giro-konto: 3775, ved Knud Lindberg, Islevdalvej 200, Brønshøj. Og egen bankkonto, i Handelsbanken, Gammeltorv Afdeling, Frederiksberggade 1, København K; bankens gironummer er 354. Hertil kan sendes kontanter eller checks, eller overføres penge på anden måde, fra hele verden. Bidrag op til 1100 kr. kan trækkes fra på selvangivelsen, således som der er gjort nærmere rede for i »Herlovianeren« nr. 3, november 1962.

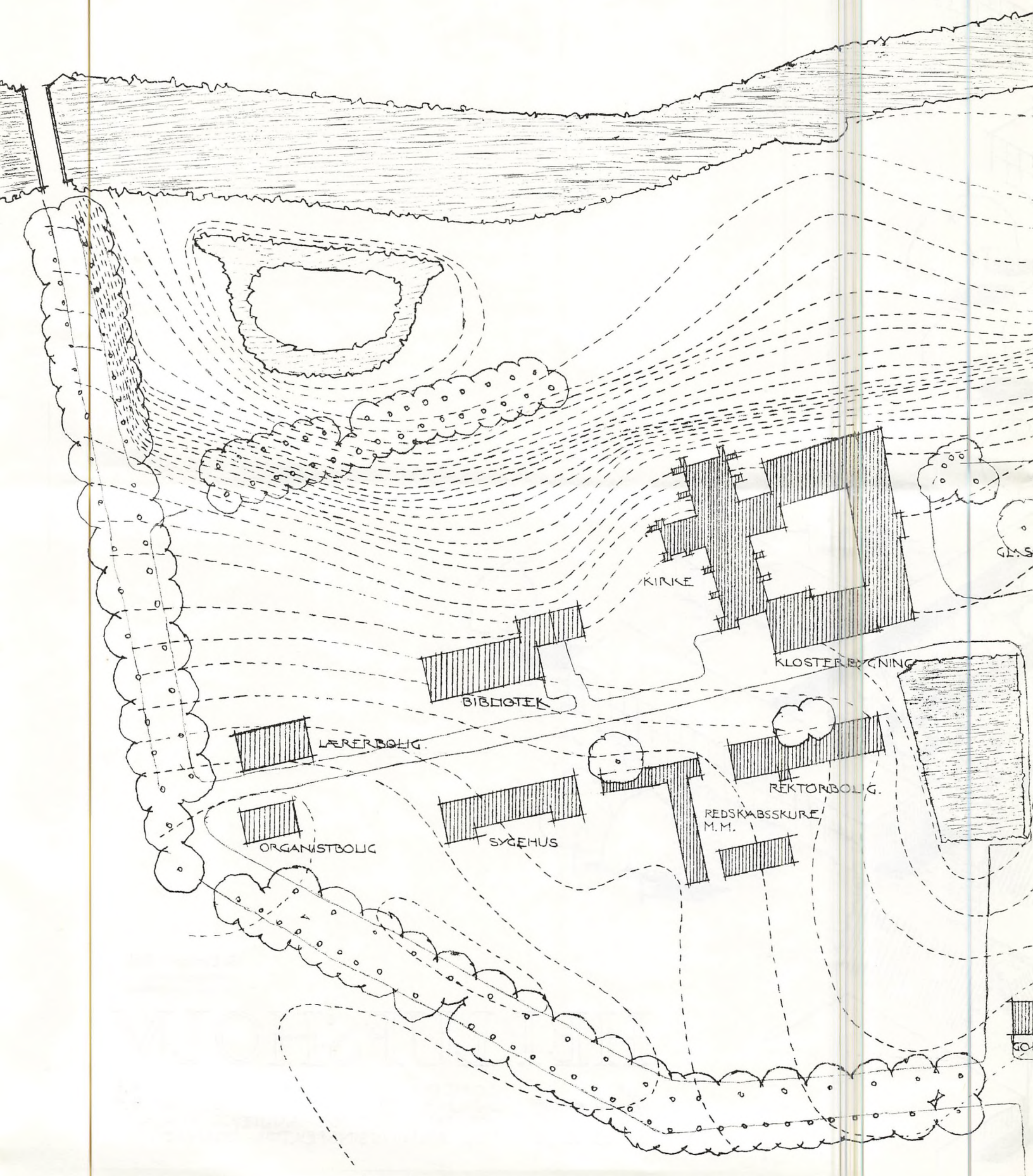
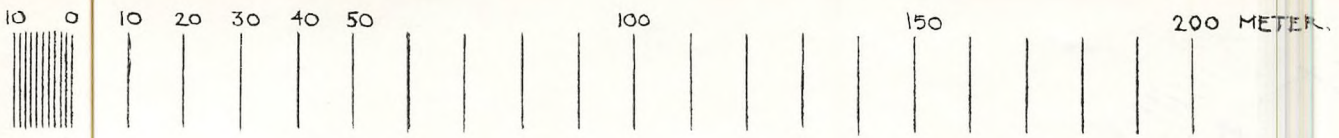
S. Lundgren Beck
Økonomispektør
Herlufsholm nr. Hæstøed

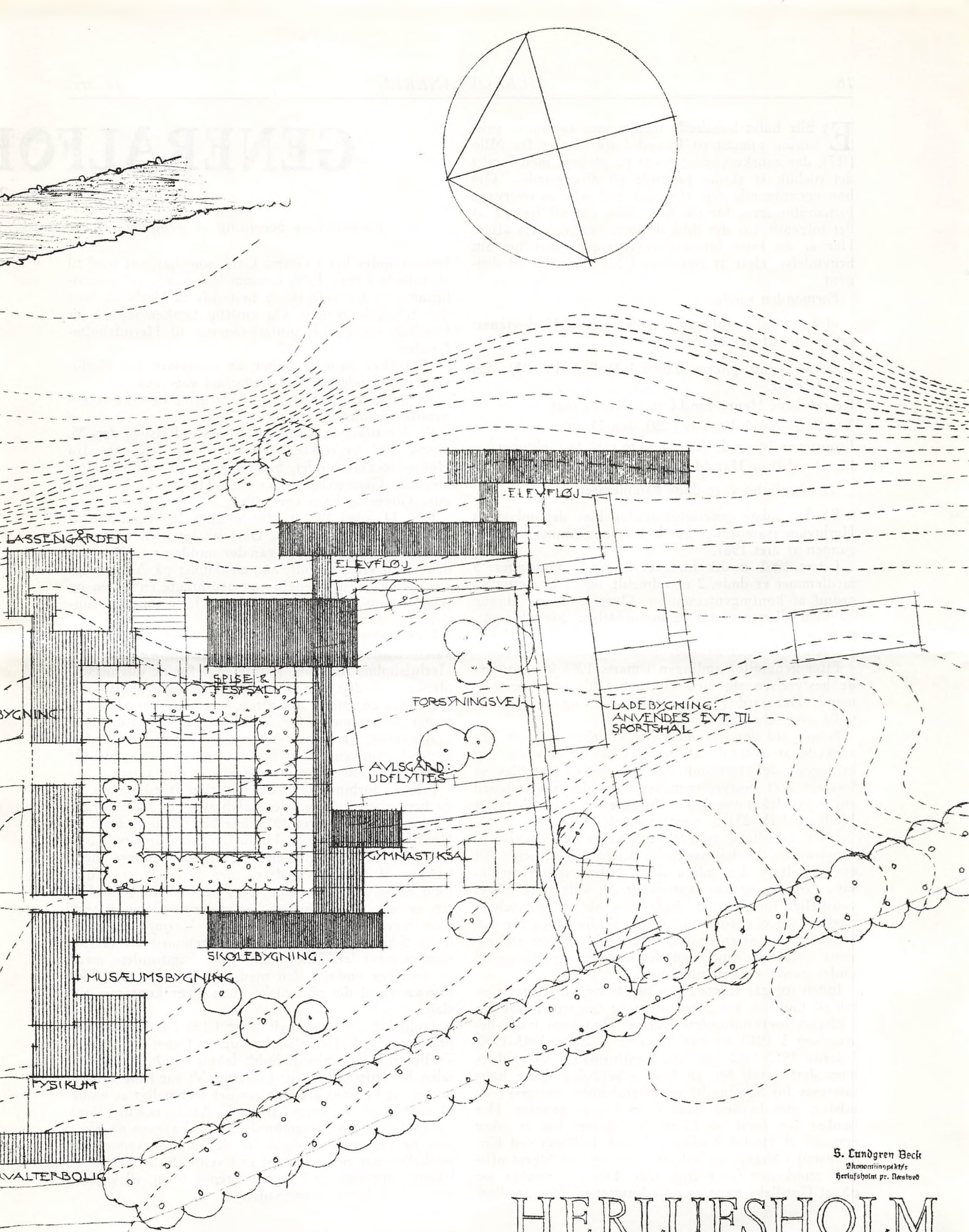
HERLUFSHOLM

6115

ISOMETRI M&L 1:500
JANUAR - 62
JØRGEN STÆRMØSE - ARKITEKT M.A.A.
KGL. BYGNINGSINSPEKTØR - ODENSE.

3

S. Lundgren Beck
 Arkitekt
 Herlufsholm pr. Neerød

HERLUFSHOLM

6115

OVERSIGTSPLAN - MÅL 1:800
 JANUAR 1962
 JØRGEN STÆRMOSE - ARKITEKT M.A.A.
 KGL. BYGNINGSINSPEKTØR - ODENSE.

1

Et lille halvt hundrede medlemmer var mødt prisværdig præcist på Grand Café bortset fra Milo ('17), der ganske vist også var på pletten, men først i det øjeblik vi skulle begynde på aftenmaden. Om han egentlig gik glip af noget ved ikke at overvære forhandlingerne, får stå hen. Som det vil fremgå af det følgende var det ikke de store sensationers aften. Her er nu først formandsberetningen, som tog sin begyndelse, efter at Brammer ('20) var valgt til dirigent.

Formanden sagde:

»I året 1962 er følgende medlemmer af Herlovianersamfundet afgået ved døden:

Dirøktør, cand. pharm. Thorkil Møller (IV' 03), den 6. februar.

Reservelæge Henry Lind ('97), den 16. maj.

Tandlæge Børge Bankov ('29), den 23. juli.

Proprietær Johan P. Jensen-Saltø (IV' 06), oktober.

Fhv. kredslæge Harald Rem ('97), den 22. december.

Vi vil mindes vore døde kammerater.

På den sidste generalforsamling blev det oplyst, at Herlovianersamfundet havde 865 medlemmer ved udgangen af året 1961.

I året 1962 er der foregået følgende ændringer: 5 medlemmer er døde, 2 er udmeldt, og 11 er slettet på grund af kontingentrestancer. Overfor denne afgang på 18 medlemmer står 32 indmeldelser, hvoraf rusårgangen 1962 repræsenterer 27. Medlemstallet ved udgangen af 1962 er herefter 879.

Efter generalforsamlingen i marts 1962 konstituerede bestyrelsen sig med Gottlieb ('20) som næstformand, Damgard ('34) som kasserer og Jes Olesen ('60) som sekretær.

Nogen tid derefter meddelte Gottlieb mig, at han ønskede at udtræde af bestyrelsen, og selv om jeg beklagede det, fastholdt han sit ønske. Det blev så forelagt i et bestyrelsesmøde, hvor der var enighed om at imødekomme det, og bestyrelsen valgte herefter Lindberg (IV 23) til næstformand.

I den anledning rettede bestyrelsen henvendelse til suppleanten, landsrettsagfører Kjeld Nikolaisen ('40) om at indtage den ledige plads. Nikolaisen er nu bosat i Grenaa, og han svarede, at det ville være meget vanskeligt for ham at sidde som aktivt bestyrelsesmedlem, og vi enedes om, at han skulle slippe for det. Samtidig blev vi enige om, at han ikke ønsker at fortsætte som suppleant, men det kommer jeg tilbage til under punkt 4 på dagsordenen.

Inden jeg går videre i min beretning, vil jeg rette en tak til Gottlieb for hans lange og trofaste deltagelse i Herlovianersamfundets ledelse. Han kom ind i bestyrelsen i 1940 og var kasserer i årene 1943-1950. I årene 1952-1962 var han næstformand. Vi skylder ham derfor tak for en lang arbejdsdag, hvor hans interesse for Samfundet og Herlufsholm har givet sig udslag, som bevarer hans navn i vore annaler. Her tænker jeg først på Gottliebs indsats for at sikre resterne af Herluf Trolles fødested, Lilløhus ved Kristianstad i Skåne, en indsats, som også er blevet officielt anerkendt fra svensk side. Dernæst tænker jeg på, at Gottliebs navn er nøje knyttet til de månedlige

GENERALFO

Den 2

Formandens beretning er gengivet efter manuskript

frokostmøder her i Grand Café, som han var med til at indlede i april 1957, ligesom han havde en væsentlig andel i den vellykkede fællestur til Herlufsholm i den følgende måned. Og endelig tænker jeg på, at Gottlieb var blandt initiativtagerne til Herlufsholm-Fonden.

Vi takker ham og håber, at interessen for Herlovianersamfundets trivsel stadig må vare ved.

Af andre begivenheder i tiden efter den sidste generalforsamling vil jeg nævne følgende:

På den tidligere formands 70 års fødselsdag den 25. marts 1962 overrakte bestyrelsen ham en gave fra Herlovianersamfundet, bestående af en vase fra Holmegårds Glasværk, prydet med Herluf Trolles, Birgitte Gøyes og hans eget våben.

Den 14. april 1962 fyldte Soransk Samfund 100 år og fejrede dagen i Sorø. Der var først en reception på Akademiet. Derefter var der middag på »Postgården« med efterfølgende sammenkomst på Akademiet. Jeg deltog i festlighederne og overbragte en hilsen og lykønskning fra den ældre bror, Herlovianersamfundet.

Den 1. november 1962 var der fællesaften i disse lokaler, hvor forstanderen under titlen: »Tanker om Herlufsholms fremtid«, gjorde rede for de udvidelsesplaner, som den nye skoleordning tvinger skolen ind i. Det var en interessant aften, som vi er forstanderen meget taknemmelig for, og diskussionen efter foredraget viste, at de tilstedeværende forstod både den bydende nødvendighed for skolen og de finansielle problemer, som sådanne udvidelsesplaner rejser.

I denne forbindelse er det naturligt at minde om, at de bestræbelser, som »den selvbestaltede komité« gik i gang med i efteråret 1959, har båret frugt i form af Herlufsholm-Fonden. Herlovianersamfundets formand og et bestyrelsesmedlem vil stædse være medlemmer af fondsbestyrelsen, men i øvrigt er denne fond en selvstændig institution, selv om det i fondatsen er sikret, at samtlige bestyrelsesmedlemmer skal have været dipole på Herlufsholm. Hermed er imidlertid ikke sagt, at fonden er en fremmed for Herlovianersamfundet. Tværtimod. Alle Samfundets medlemmer bør omfatte den med en interesse, som ikke begrænses til det platoniske, men giver kontante udslag.

Trolledag 1963 var Leif Berg ('19) Samfundets repræsentant på Herlufsholm, og ved den velbesøgte Trollefest i København holdt lektor Gudmund Illum talen for stifterne og for russerne. Vi var i alt 99 deltagere, og ligesom året før var det fornøjeligt at møde så mange af de yngre årgange. Arrangementet bød også i år på lidt smørrebrød og en øl senere på aftenen, og det er mit indtryk, at det holder sammen på selskabet, når noget sådant er i vente. Så længe Trollefesten opretholdes i sin nuværende form, vil vi derfor sikkert bevare »natmaden«.

AMLINGEN

arts 1963

øvrige referat: læge Knud Jungersen ('20).

Af andre begivenheder i årets løb vil jeg nævne Fik-Fak-Batøk stævnet i Charlottenlund Skov Kristi Himmelfartsdag. Selv om regnen strømmede ned, og selv om Ejvind Boserup ('IV 26) var med og derfor vandt, var det en vellykket dag, som deltagerne siger tak for til arrangørerne fra årgang '29. Men der vil være et vemodsskær over dagen i 1963, fordi det for de fleste af os, som deltog, var sidste gang vi mødte Børge Bankov ('29). Hans klassekammerat Palm Præst har ristet hans minder i »Herlovianeren«, netop i det nummer, hvor mit valg til formand blev bekendtgjort. Jeg har kendt »Brille«, fra han kom ind på skolen, og jeg har gennem de 40 år siden da lært at holde af ham og at respektere hans vældige interesse for alt herloviansk. Derfor kan jeg ikke lade være med endnu en gang at nævne hans navn, og omend »de døde rider hurtigt«, er jeg sikker på, at vi er mange, som bliver ved at glæde os over at have kendt en mand som Børge Bankov.

I begyndelsen af februar måned 1963 er der blevet optaget bånd til en ny grammofonplade på Herlufsholm. Koret og organist Larsen har indsunget »Te Deum« og »Her bøje vi os stille ned« samt »Hører I skovene suse« og en del af konfirmationskantaten. Det selskab - Philips - som der tidligere har været forhandlet med, giver sig ikke længere af med en sådan optagelse, og i stedet for har Poul Bang ('IV 23), som er direktør for »Saga Studio«, stillet det nødvendige materiel og mandskab til rådighed. Nu forhandler bestyrelsen om mangfoldiggørelsen af optagelserne, og jeg håber inden alt for lang tid at kunne udsende meddelelse om, at en ny grammofonplade kan købes, og hvad den vil koste; men jeg benytter lejligheden til allerede nu at takke de medvirkende på skolen: dipelkoret, organist Larsen og hans datter samt Poul Bang og hans medhjælper.

På generalforsamlingen i 1961 blev der talt en del om at arrangere en fest med damer, og bestyrelsen har siden overvejet sagen. I det forløbne år har vi samlet os om et forslag om at holde et bal på skolen, og der har været ført nogle forberedende forhandlinger med forstanderen og økonomiinspektør Lundgren-Beck. Skal denne plan realiseres, vil der blive tale om et bal, som vi mindes det fra vor skoletid: modtagelse i forstanderlejligheden, dans i festsalen, spisning på traditionel manér i aftenens løb og mulighed for en forfriskning i forstanderlejligheden.

Bestyrelsen har ikke taget endelig stilling til planen, men jeg kan antyde enkelte detaljer. Skal planen realiseres, må hver deltager for egen regning transportere sig og sin eventuelle dame til og fra Herlufsholm, og eventuelle forfriskninger bliver også for egen regning. Skolen stiller lokalerne og medhjælpen til rådighed og sørger for spisningen mod et vederlag for hver deltager, som dækker de direkte udgifter og giver et overskud, som er til rådighed for skolen.

Prisen vil derfor komme på omkring 50 kr. for hver eller 100 kr. for et par.

Bestyrelsen vil gerne høre eventuelle kommentarer til planen fra generalforsamlingen. Forstanderen har fra første færd været venligt indstillet til den under forudsætning af, at arrangementet kunne blive, hvad man i U.S.A. kalder »a beneficial ball«, og jeg vil understrege, at skolens faste stab som økonoma, oldfrue og Lundgren-Beck stiller sig til rådighed uden vederlag.

Af begivenheder fra det forløbne år er der endnu anledning til at nævne, at bestyrelsen har tiltrådt, at skolens hidtidige bidrag til Herlovianersamfundet er ophørt.

I november 1962 afsluttedes »Herlovianeren«s 40. årgang, og overretssagfører Loft ('03) har endnu en gang præsteret det store og uegennyttige arbejde at forsyne os med et register til de seneste årgange. På Samfundets vegne siger jeg Loft en hjertelig tak derfor.

Der hører også en meddelelse fra bestyrelsen til denne beretning, men da den ikke falder ind under den del, som forelægges til drøftelse og godkendelse eller kritik, vil jeg gemme den, indtil behandlingen af den hertil aflagte beretning er sluttet.

Det eneste indlæg i tilslutning til formandsberetningen kom fra Konow, som i reaktion til planerne om et bal for gamle herlovianere på Herlufsholm foreslog, at »billetprisen« modereredes for de yngste årgange. Bestyrelsen ville overveje det.

Herefter tog formanden atter ordet og sagde:

»Inden for Foreningsretten er det et uafklaret problem, hvordan en forening kan få æresmedlemmer.

Problemet kan være løst i foreningens love, men det er i hvert fald ikke tilfældet i Herlovianersamfundet, og alligevel er der tidligere udnævnt to æresmedlemmer.

I 1948, da translatør Robert Fraser ('88) fyldte 80 år, udnævnte bestyrelsen ham til æresmedlem og gav meddelelse derom i »Herlovianeren«.

Da overretssagfører Viggo Loft ('03) trak sig tilbage som formand og bestyrelsesmedlem, foreslog bestyrelsen på en generalforsamling, at han blev udnævnt til æresmedlem. Forhandlingen er ikke refereret i »Herlovianeren«, men af det generalforsamlingsreferat, som findes i bestyrelsens arkiv, fremgår det, at to af generalforsamlingens deltagere udtalte, at noget sådant måtte være bestyrelsens egen sag. Ingen imødegik denne opfattelse, og forslaget blev i øvrigt hilst med akklamation. Jeg håber, at det samme sker, når jeg nu meddeler, at bestyrelsen den 25. januar 1963 enstemmigt har vedtaget at udnævne den tidligere mangeårige formand Erik Dreyer ('10) til Herlovianersamfundets tredje æresmedlem.

Dreyers navn er så kendt og har så fin en klang i Herlovianerører, at jeg ikke anser det for nødvendigt at komme med en længere redegørelse for bestyrelsens motiver. Jeg vil nøjes med at oplæse det æresmedlemsbrev, som ved denne lejlighed skal overrækkes Dreyer som det synlige bevis på udnævnelsen, og jeg vil tilføje, at Herlovianersamfundet pryder sig selv ved at hædre Erik Dreyer.

Denne meddelelse vakte stor sympati i forsamlingen at dømme ud fra de spontane bifaldstilkendegi-

velser, som gentog sig, efter at Dreyer havde takket for udnævnelsen.

Damgaard fik så ordet for at gennemgå regnskabet – og sidenhen formanden for at foreslå kontingentforhøjelse til 7 og 20 kroner for henholdsvis yngre og ældre årgange, idet han forudså forøgede udgifter for samfundet i 1964 på grund af skolens jubilæum. Dette vedtoges.

Valget af samfundets embedsmænd var efter bestyrelsens forslag genvalg, dog at suppleanten Kj. Nicolaisen, der nu var bosat i Grenå, erstattedes af Seidenfaden. Gottliebs bestyrelsespost besattes ikke, idet lovene kun fastsætter, at bestyrelsen skal tælle fra fem til syv medlemmer – altså ikke nødvendigvis syv.

Men, som sagt, ellers genvalg helt igennem, også af suppleant for decisor, Leif Berg ('19). Leif kan vist snart holde 40 års jubilæum på den ansvarsfulde post, hvis beføjelser næppe står alle klart, rimeligvis heller ikke indehaveren. Jeg mindes i den forbindelse den veltjente DSB-funktionær, som havde gået op og ned ad perronerne på Fredericia banegård i 40 år og slået på hjulene med en hammer, når togene mellemlandede her. I anledning af jubilæet blev han interviewet til et af bladene, og journalisten spurgte ham om, hvad formålet med hans arbejde egentlig var, hvortil han svarede: Ja, det kan jeg ikke sige så nøje.

Nu fik Sommerfeldt ordet. Han tog anledning til at rose formanden. Anledningen stod næppe nogen helt klart, men da vores formand er et rart menneske, under alle ham ros nu og da. Sommerfeldt foreslog videre, at hele legatkapitalen under samfundets varetægt overførtes til Herlufsholm-Fonden, hvor den kunne gøre mere nytte og give større afkastning. Den rare formand måtte dog afstå fra at drøfte dette forslag, idet legatkapitaler som bekendt er så godt som urørlige.

Herlufsholm-Fondens formand Kaarsberg redegjorde for fondens status (46.000 kr.) og efterlyste ideer, som kunne bringe fortsat vækst.

Fondens kasserer Lindberg drøftede samme emne og kom med forblommede udtalelser om en »bombe«, som skulle springe til efteråret og bringe fonden op på et meget stort beløb.

Til slut kom formanden og Herlovianerens redaktør Dorph-Petersen med dårlige undskyldninger for dette blads sparsomme og uregelmæssige udsendelse, og man kunne derefter begive sig til spisesalen, hvor der vitterlig ikke var noget at undskylde traktementet angående. Bestyrelsen gav snaps, og således præpareret fandt forsamlingen sig i, at Lindberg vandrede bordet rundt med en tallerken og indsamlede 500 kroner til Herlufsholm-Fonden. Næste gang skal det foregå mere diskret, idet en sparegris vil blive opstillet i en krog, således at gavmildheden kan foregå i det stille, og det vil jo nok også være det bedste; men for denne ene gangs skyld formåede den mere direkte metode ikke at slå det mindste skår i aftenens hyggestemning. Aftenen havde ikke budt på en eneste ny idé eller kritik, fremsat med næsvis ungdommelighed, der kunne have foranlediget bestyrelsen til et borgerligt ord. Man brød op ved borgerlig sengetid – næsten for borgerlig.

Knud Jungersen.

Schaumburg-Müller & Co. A/s

BRÆNDSEL OG BRÆNDSELSOLIER
AF ENHVER ART LEVERES OVERALT

TLF. BELLEVUE ★ 780

TAARBÆK STRANDVEJ 113
KLAMPENBORG

ERNST SCHAUMBURG-MÜLLER
(129)

CHR.
Lundager
- CHRISTENSEN
NÆSTVED

REGLEMENTERET SKOLESLIPS

Trevira kr. 17,50 - Nylon kr. 9,50

TLF. NÆSTVED 721717 . GIRO 35007

Bygningsartikler . Gips . Terrazzo . Stenmel . Væg- og Gulvfliser

A/s Knud Gottlieb ('20)

Etableret 1902

Rådhuspladsen 4, København V.

Telefoner: *Minerva 7381 - Byen 2540

Brøndboring

udføres af

K. B. Larsen ('17)
Civilingeniør

Frederiksgårds Alle 4
Fasan 1072

LARSENS EFTF.

(Peter Andersen %)

NÆSTVED

Dipeltallet på Herlufsholm

Der er diskussion om, hvor mange diple der bør være på Herlufsholm. I øjeblikket er antallet omkring 190 – men forstanderen stiler imod cirka 275. – I denne anledning fortæller Herlovianersamfundets formand, professor Fl. Tolstrup, lidt om dipeltallet gennem tiderne.

Det ville være interessant, om man kunne gøre op, hvor mange drenge der i tidens løb har opnået prædikat af herlovianere, men for de første 250 år af skolens levetid må det desværre betragtes som en håbløs opgave. Vi har nok de forskellige bind af dimitterede, og efter 1814 har vi senest lektor Gøtzsches meddelelser om herlovianere udgået af skolen uden studentereksamen. For den ældre tid savner vi derimod en væsentlig del af materialet om de ikke-dimitterede, og selv for studenternes vedkommende er vore kilder ufuldstændige.

Efter Ordinansen fra 1567 skulle skolen underholde en rektor, to hørere og 43 diple, medens der kunne indtages yderligere betalende diple.

I det ældste regnskab, som er bevaret – for året 1585/86 – optræder rektor, tre hørere og 42 diple, men desuagtet betales der »kostpenge« for seks-syv af diplene. Næste gang kilderne springer – for året 1611/12 – er der 60 diple, og i løbet af de følgende år vokser antallet støt, indtil det omkring 1635 kulminerer med 94. Efter denne mængde skulle mere end halvdelen betale for sig, men det gjorde de ikke, og da forstander Niels Andersen (1641–1646) tog kraftigt fat på at inddrive kostpengerestancer, ja endog førte en sag mod en fader igennem til rigets øverste domstol, Herredagen, svandt antallet gradvis ind. Nok var det en god skole, men skulle man betale for sine sønners ophold, var der måde med galskaben!

Svenskekrigene 1658–1660 og de følgende år førte stiftelsen til gravens rand, og omkring 1670 foretoges en kraftig nedskæring til omkring 10 diple, som rektor selv måtte klare. Men tiderne bedredes lidt, og ledelsen var optimistisk, hvorfor diplenes tal atter gik i vejret. Ved Marcus Gjøes død i 1698 bestod skolen af rektor, to hørere og 35 diple, men der figurerer ingen »kostpenge« blandt indtægterne, og om nogle af dem betalte til forstanderen, som tog sig af bespisningen og havde gård og gods i forpagtning, kan man ikke se.

Diplenes antal svingede i den følgende tid – under Frederik Trolle, Jørgen Brahe og Børge Trolle – op til 40 og ned til 22. Det sidste antal var der, da skolens lukning blev dekretet i maj 1729. Skolens afvikling tog imidlertid et helt år, og efter at den havde stået tom fra 1. maj til 9. juli 1730, genoptoges arbejdet af en hører og to diple, hvoraf den ene var af den gamle garde. Allerede året efter blev høreren til rektor, fik en hører til sin medhjælp og fik i de følgende år omkring 10 diple.

Da Johan Ludvig Holstein mente, at Herlufsholm var blevet konsolideret, blev staben og dipeltallet forøget, og i 1757 var der en rektor, to faste hørere og 26 diple foruden et par hjælpelærere – sognepræsten og birkedommeren. Og således fortsatte skolen indtil Schack-Rathlous afgang i 1788.

Under Brandt og Kaas, medens Bernth og Brorson var rektorer, gik skolen påny frem, og i 1827 rummede den 66 diple, hvoraf de 30 var gratister. Under Stemanns regime, medens Dichman var rektor, kom et tilbageslag, således at diplenes antal i 1842 var helt nede på 19, men så gik det påny opad, og da Listov overtog rektoratet efter Dichman i 1854 i Knuths regeringstid, var der 108 diple.

Herefter har dipeltallet i små hundrede år ligget nogenlunde fast omkring 100–110, men i den nyeste tid er det blevet væsentligt forøget, og i de senere år ligger det omkring 190.

Prøver vi et problematisk gætteri, og giver man hver dipel fem års skoletid, bliver det til ca. 4000 drenge, hvoraf omkring 2300 dimitterede. For de første 300 år giver det imidlertid en dimissionsprocent på omkring 50, og da det med sikkerhed kan siges, at den er alt for høj, må jeg hellere afstå fra yderligere gisninger. Det eneste, som står fast, er, at dipelantallet i det sidste hundredår langt overstiger antallet i de første tre hundrede, og vi har lov til at håbe, at denne fremgang må fortsætte i de følgende århundreder.

Fl. Tolstrup ('24).

Husk Herlovianerfrokosterne

den første tirsdag hver måned

klokken 12

i Grand Café, Kongens Nytorv.

Deres bidrag til

HERLUFSHOLM-FONDEN

bliver fordoblet!

Egmont H. Petersens Fond har givet tilsagn om at yde indsamlingen til Herlufsholm-Fonden en virkelig værdifuld støtte: Hvert bidrag, De giver, stort eller lille, bliver doblet op!

Den 1. april i år blev en mærkedag for Herlufsholm-Fonden – takket være følgende brev fra formanden for Egmont H. Petersens Fonds bestyrelse, overretssagfører Fr. Dragsted, til formanden for Herlufsholm-Fondens bestyrelse:

»Efter indstilling af direktør Leif Berg, Gutenberghus, har bestyrelsen for Egmont H. Petersens Fond godkendt, at der af Fonden ydes et tilskud til den af Herlovianersamfundet etablerede indsamling til »Herlufsholm-Fonden«, således at Egmont H. Petersens Fond fordobler det beløb, som gennem indsamlingen måtte være skaffet til veje i 1965, dog således at vort bidrag maksimalt beløber sig til 300.000 kr.

For at dette bidrag kan holdes indenfor fondens formål, må vi bede om, at det bliver ordet således, at det beløb, fonden stiller til disposition, enten anvendes til fripladser til elever ved Herlufsholm, der er børn af enligstillede kvinder, eller anvendes til en kollegiebygning til brug for skolens elever. Fondsbestyrelsen vil gerne til sin tid have oplysning om, til hvilket af disse formål beløbet anvendes.«

Egmont H. Petersens Fonds rundhændede tilsagn må følges op af alle gamle herlovianere! Vi har nu chancen for, at det beløb, vi ved det forestående jubilæum kan overrække skolen, bliver af en størrelse, som vi virkelig kan være bekendt. Vi skal og må indsamle endnu mindst 250.000 kroner, så vi fuldt ud kan drage nytte af Egmont H. Petersens Fonds tilsagn – og dette beløb skal samles ind i løbet af to år.

Når vi ikke op på selv at samle i alt 300.000 kroner ind, risikerer vi, at en del af de 300.000 kroner, som Egmont H. Petersens Fond er indstillet på at yde, ikke kommer Herlufsholm til gode. Det er med andre ord op til os selv, hvor stor en del der skal komme til udbetaling af de 300.000 kroner, som allerede ligger reserveret til Herlufsholm.

Giv Deres bidrag, stort eller lille, og gør det nu! Fonden har sin bankkonto i Handelsbanken, Gammeltorv Afdeling, Frederiksberggade 1, København K – bankens gironummer er 354 – og hertil kan man sende kontanter eller checks eller overføre penge på andre måder fra Danmark og fra hele verden. Desuden har fonden nu oprettet sin *egen girokonto*: 3775, ved fondens kasserer, fabrikant Knud Lindberg, Islevdalvej 200, Brønshøj. Til kassereren kan også

sendes alle former for indenlandske eller udenlandske penge, værdipapirer eller andre værdier. Ingen gave er for lille, og ethvert beløb vil blive doblet op af Egmont H. Petersens Fond! Desuden vil De inden årets udgang modtage en kvittering for det beløb, De har sendt – og den giver Dem adgang til at fradrage beløbet på Deres næste selvangivelse efter de regler, der var indgående omtalt i Herlovianeren nr. 3 i fjor.

Men giv Deres bidrag nu, så Herlufsholm-Fonden, der nu er blevet langt kraftigere, kan nå en værdig størrelse – og så gamle herlovianeres hjælp til skolen kan blive mere end blot en symbolsk gestus! At behovet for hjælp er til stede, er ikke mindst Egmont H. Petersens Fondsbestyrelses afgørelse om den store støtte et overbevisende og ganske uvildigt bevis på!

Så husk giro nr. 3775 – og tænk på, at det beløb, De skriver på blanketten, kommer skolen dobbelt til gode!

Men der er andre måder at samle ind på

Ved alle fester og sammenkomster i Herlovianersamfundet vil der blive opstillet en sparegris, hvori man kan nedlægge store som små beløb.

OBS: Der vil ikke blive foretaget mere eller mindre obligatoriske indsamlinger ved samfundets sammenkomster! Sparegrisen vil blot stå fremme til helt fri afbenyttelse, og enhver form for moralsk eller korporlig pression er forbudt!

Ved sidste generalforsamling, hvor tanken om sparegrisen blev fremsat, kom der hele 500 kroner ind. Og det beløb er således nu blevet til 1000 kroner til Herlufsholm!

Alle, der har haft friplads

– men nu sidder i gode økonomiske kår, opfordres til at indbetale et beløb, svarende til det, de på den måde dengang fik forærende af Herlufsholm, til Herlufsholm-Fonden. Denne tanke, der er både rigtig og smuk, blev fremført af Adam Helms – og flere gamle herlovianere har allerede fulgt den op i handling, helt eller delvis. Følger de andre nu økonomisk betryggede fripladsmodtagere efter i deres spor, vil der ad denne vej kunne komme en stor sum ind. Og den bliver også doblet op! (Se også, hvad rektoren for Århus Universitet sagde – her i bladet side 131!).

Spillekasser

Det er hyggeligt at samles med gamle skolekammerater omkring et kortbord. Mange har allerede regelmæssige spilleaftener og spiller til en kasse. Sæt indsatsen op til det dobbelte og lad det således indvundne beløb gå til Herlufsholm-Fonden.

Savner De én eller flere at spille kort med, kan De få optaget en notits om Deres ønsker gratis i Herlovianeren – hvis blot De vil spille penge ind til Herlufsholm-Fonden.

Uventede indtægter

Mange herlovianere får antaget kronikker i bladene, andre lader stemmen høre i radioen eller viser sig i fjernsynet. Nogle får pludselig penge tilbage som for meget betalt varmebidrag. Andre arver måske – eller vinder i lotteriet. – Det betyder alt sammen indtægter, man ikke regnede med – og som man derfor kan undvære en større eller mindre del af til Herlufsholm-Fonden. Tænk på det, næste gang De får et

uventet beløb! Og husk på: Det bliver dobbelt så stort, før det når frem til Herlufsholm!

Småpenge-Sparebøssen

Gør det til en vane, hver morgen inden De går hjemmefra, at lægge alle småmønter – f.eks. fra 10-ører og nedefter – i en sparebøsse, De kan have stående i garderobeskabet. De vil ikke mærke det på Deres økonomi – men hvis blot hundrede gamle herlovianere på den møde yder en tier pr. måned, får Herlufsholm på den facon – og ved hjælp af fordoblingen – i løbet af to år: næsten 50.000 kroner!

Andre indsamlingsideer kan indsendes til Herlufsholm-Fondens kasserer.

Men gør alvor af indsamlingen til Herlufsholm-Fonden!

Vælg den eller de måder, der passer Dem bedst.

Send pengene ind til giro 3775 – og få beløbet fordoblet!

Denne meget glædelige nyhed gav anledning til, at Herlufsholm-Fonden

afholdt et møde den 30. maj i Højesterets Kæremålsal og gjorde rede for

hvad pengene skal bruges til

Indledning: Fondens formand, højesteretspræsident O. I. Kaarsberg

Fondens status og indsamlingsplaner: Kassereren, fabrikant Knud Lindberg

Herlufsholm Stiftelses planer og ønsker: Forstanderen

Herlufsholm Skoles planer og ønsker: Rektor Kierkegaard

I sin indledning udtrykte Kaarsberg glæde over den overmåde gode tilslutning, mødet havde fået – og bød forstander og rektor samt et par dipelfædre særlig velkommen. Udgangspunktet for alt det følgende var naturligvis, sagde han, gaven fra Egmont H. Petersens Fond, som man ikke havde været sene til at takke for, og som ville blive særdeles værdifuld for Herlufsholm-Fondens fremtidige virksomhed.

Derefter fik fabrikant Knud Lindberg, Herlufsholm-Fondens kasserer, ordet. Han udtalte:

»Vi har nu hørt af formandens meddelelse, at Herlufsholm-Fonden er en realitet, fundatsen er udarbejdet og kgl. konfirmeret, og det har alt sammen taget sin tid, selvfølgelig for længe, men herlovianere er herlovianere, og vi, der sidder i fundats-bestyrelsen, er jo lige så langsomme som alle andre. Den bombe, jeg omtalte ved Herlovianersamfundets generalforsamling i marts måned, er selvfølgelig brevet fra Egmont H. Petersens Fondsbestyrelse til Kaarsberg, men det kommer jeg tilbage til. I den tid, der er gået, siden man begyndte at oprette Herlufsholm-Fonden, har vi i bestyrelsen talt med en masse gamle herlovianere, som er kommet med mange gode forslag og megen kritik samt mange spørgsmål.

Et almindeligt spørgsmål er: *Hvad er formålet med Herlufsholm-Fonden?* Det er til at svare på – det kan man læse i fundatsen, der har stået i et af Herlovia-

nerens sparsomme numre, nemlig nr. 3 årgang 1962. Desværre er det ikke nok at besvare spørgsmålet på den måde, idet det kun er et fåtal, der kan huske, at der i fondens paragraf 2 står følgende:

Fondens formål er at yde økonomisk støtte til opretholdelse og videreførelse af Herlufsholms Skole som selvejende stiftelse i overensstemmelse med Herluf Trolles og Birgitte Gøyes ånd. Den økonomiske støtte kan efter bestyrelsens valg ydes på en af de nedenfor anførte måder:

- a) Ved afholdelse af de med særlige ombygning eller nybygning eller nyanskaffelse på Herlufsholm forbundne udgifter eller ved ydelse af tilskud her-til. – Denne form for støtte kan ydes enten som gave eller i form af lån på nærmere af bestyrelsen fastsatte vilkår.
- b) I form af hele eller delvise fripladser og/eller legater for disciple på Herlufsholm til anvendelse under deres ophold på skolen – eller tilskud til sådanne fripladser og/eller legater. Ved friplads forstås i denne henseende først og fremmest kontingentfrihed, men det skal dog ikke være udelukket undtagelsesvis af fondens midler at anvende beløb til afholdelse af de mere personlige udgifter for en discipel, som hans ophold på skolen medfører.

Hvorfor skal gamle herlovianere medvirke til de formål? Det spørgsmål besvarede forstanderen i det foredrag, han holdt på vor fællesaften sidste efterår, hvoraf det fremgik, at på grund af tidernes ugunst, pengenes forringelse og ikke mindst den ny skolelov var Herlufsholms budget efterhånden blevet meget anstrengt. Situationen er dog ingenlunde håbløs, og ved en fornuftig rationalisering i forbindelse med visse ombygninger og større kontingenter fra diplene er forstanderen sikker på, at han kan bevare Herlufsholm som den selvejende institution, den er i dag, uden at staten behøver at gribe ind på samme måde, som den har gjort over for Sorø Akademi.

Forstanderen fremlagde dengang et meget stort og omfattende byggeprojekt, som han selv vurderede til ca. 10.000.000 kroner. – På grund af den seneste tids udvikling, byggestop, lånemuligheder m. m. har forstanderen foreløbig måttet skrinlægge disse planer og er i gang med at udarbejde mindre planer, som tilsigter en hårdt tiltrængt modernisering af skolen. Han har en del ønsker, som jeg er overbevist om, at Herlufsholm-Fonden kan hjælpe ham med, men Reedtz-Thott vil bagefter selv fremkomme med disse og vil samtidig komme ind på, at Herlufsholm for at kunne bevare et passende tværsnit af Danmarks befolkning behøver fripladser, idet skolepengene nødvendigvis er blevet så store, at det kun er rigmænd, der kan sende deres drenge på skolen. Her vil jeg ikke gå i dybden, men overlade til forstanderen selv at uddybe problemerne.

Det næste spørgsmål, man ofte hører, er: *Kan det nytte noget?* Mit svar er et afgjort *ja!* Med den start, Egmont H. Petersens Fond på Leif Bergs initiativ har givet os, er jeg overbevist om, at vi kan skaffe betydelige summer. Der er offervilje blandt gamle herlovianere, når det gælder Herlufsholm, og at de kroner, vi giver til Fonden, bliver doblet op, er jo en kæmpefordel – men jeg mener også, at der fremover vil være muligheder for ad andre veje og gennem andre fonds at fremskaffe ikke ubetydelige beløb.

Spørgsmålet, om Herlufsholm stadig skal bestå som en fri kostskole, er nemlig ikke alene et spørgsmål, der vedrører sentimentale gamle herlovianere, men det er et nationalt, kulturelt spørgsmål, som vil interessere mange danske og også mange udlandsdanskere.

Det tredje spørgsmål er: *Hvordan vil vi få pengene ind?*

Dertil vil jeg svare, at uden at gøre nogen som helst reklame og uden at vise aktivitet på noget punkt udover enkelte artikler i den sparsomt udkomne Herlovianeren viser det regnskab, vi pr. 1. april 1963 indsender til ministeriet, en formue på kr. 46.605 – og siden da er indkommet ca. 4000 kroner – og det er jo i realiteten, med hensyntagen til Egmont H. Petersens Fond, i alt ca. 100.000 kroner!

Af Herlovianersamfundets knap 900 medlemmer har endnu kun en lille del givet deres bidrag, men jeg har en mængde tilsagn fra medlemmer, som efter dette møde vil komme med deres bidrag. – Men der skal selvfølgelig nogen agitation til, og det kommer nu. Leif Berg, Asger Olsen og Tito Achen er jo prøvede reklamefolk, og de vil nu sætte ind med en kæmpe-reklameoffensiv for den gode sag. Dog, inden jeg kommer med de allerede fremkomne ideer, vil jeg

besvare et andet spørgsmål, som vi så tit har hørt: *Hvor meget skal vi give?* Dette er også til at besvare, nemlig efter evne, fra 10 kroner og opefter, alt er velkomment, og alt bliver jo doblet op. – Nogle vil sige: *Jamen 10 kroner hjælper da ikke noget!* Jo, det gør de, for de viser nemlig viljen til, at alle vil være med til at redde deres gamle skole. Der er herlovianere, der lever af en folkepension, og de har selvfølgelig ikke råd til at give noget større beløb, men det, at de sender deres 10 kroner, manifesterer, at alle gamle herlovianere slutter op for at hjælpe deres gamle skole.

De gamle herlovianere, der sidder bedre i det, erindrings jeg om, at beløb over kr. 100,- ifølge skrivelse fra finansministeriet kan fratrækkes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst.

Følgende eksempel kan gives: For de lykkelige, der med glæde betaler 50 % i skat: Indbetal kr. 1.100, beløbet doubles op af Egmont H. Petersens Fond til kr. 2.200. 1.000 kr. fradrages i skat. 50 % af kr. 1.000 er kr. 500. Kr. 500 + det ene kr. 100, der ikke må fradrages, er lig med kr. 600. Altså det år, man har foretaget denne transaktion, har man skaffet Herlufsholm-Fonden kr. 2.200 for kr. 600!

Jeg er også sikker på, at der findes gamle herlovianere, som har lyst til at komme med betydelig større beløb, men måske holder sig tilbage på grund af deres beskedenhed – de kan ikke lide at betale så meget mere end deres kammerater. Men jeg kan forsikre d'herre om, at der ingen grund er til at holde sig tilbage! Alle bidragydere, store og små, er, hvis ikke andet udtrykkelig ønskes, absolut anonyme, kun kassereren og den af ministeriet udpegede revisor ser bidragslisten... «

Derefter oplæste og kommenterede Lindberg de ovennævnte forslag til andre indsamlingsmåder – og sluttede:

»Men vi vil gerne have andre ideer – kom kun med dem!

Det er Herlufsholm-Fondens bestyrelses hensigt ikke at indbetale noget beløb før Herlufsholms 400 års jubilæum, der falder den 23. maj 1965. Inden den tid vil man sammen med forstanderen tage stilling til, hvilke af hans sikkert mange ønsker man kan opfylde, og man vil sikkert også finde udvej for oprettelse af nogle fripladser.

Til slut vil jeg appellere til de gamle herlovianere, der sidder i stillinger, hvor de kan øve indflydelse på firmaer og fonds, og jeg kan ikke lade være med at nævne til sidst, at der jo også findes herlovianere, som ikke har arvinger, og for hvem det kunne være en lettelse at testamentere til Herlufsholm-Fonden. – Dette er selvfølgelig på lang sigt, men skal vi bevare vor gamle skole fri og uafhængig, er det nødvendigt, at vi også disponerer ud i fremtiden.«

Derefter fik Herlufsholms forstander ordet for – ligesom ved den tidligere her i bladet refererede fællesaften – at redegøre for Herlufsholms stilling og planer.

»Det er ikke ubekendt,« begyndte forstanderen, »at det i nogle år har knebet for Herlufsholm at få pengene til at slå til. Udgifterne steg – og man ville kun nødig sætte skolepengene i vejret. Visse gamle herlovianere trådte til og gav penge til bygninger og mo-

derniseringer – og fra skolens side anvendte man nogle af vore egne midler, for eksempel til de nødvendige moderniseringer af sove- og vaskeale.

Det er lykkeligt, at gamle herlovianere nu har samlet sig om Herlufsholm-Fonden – og vi er meget glade for det tilsagn om fordobling af bidragene, der er kommet fra Egmont H. Petersens Fond. Jeg tror, at når en institution som Gutenberghus går foran, vil det betyde et blåt stempel for indsamlingen – og dermed forhåbentlig bevirke, at også andre kredse vil bidrage til den.

Men det, jeg særlig skulle sige noget om, er: Hvordan vil man anvende pengene på Herlufsholm. Skolen har snart eksisteret i sin nuværende form i 400 år – gennem gode og dårlige tider – og den har en formue på ca. 10 millioner kroner, så der er ingen fare for, at vi går ned og hjem! Selve skolen som sådan er også god og anerkendt. Vi kan få elever nok selv til de høje skolepenge, vi nu må kræve, i gennemsnit 4.400 kroner pr. år.

Dette høje kontingent gør imidlertid, at skolen har for lille en social spredning, så vi ville gerne have mulighed for at give flere fripladser. Vi stræber nemlig efter, at dipelskaren skal være sådan sammensat, at i hvert fald halvdelen er fra almindelige danske hjem uden særlige problemer.

Skolepengene dækker endda langt fra, hvad det koster at have en dreng på Herlufsholm. Udgiften hertil er ca. 9000 kroner pr. år – og alligevel havde Herlufsholm i fjor et overskud på ca. 100.000 kroner. Ca. 2000 kroner af de penge, det koster pr. dipel, dækkes af Herluf Trolles midler – et noget større beløb kommer fra staten i form af tilskud til lærerlønninger – og endelig kommer ca. 4.400 kroner fra forældrene.

Driftsmæssigt set ville det være bedst, om klasserne var fulde, så det er ikke uræsonnabelt, når vi ønsker at have flere elever på skolen. Yderligere taler herfor, at vi må have et større antal diple i de mindre klasser på Herlufsholm for at have et tilstrækkelig stort materiale til gymnasiet. Hver gang, vi i øjeblikket skal begynde på en ny 1. gymnasieklasse, skal vi have flere nye end gamle ind. Et af vore ønsker er derfor at få dobbelte klasser i det, som i gamle dage hed 3. og 4. mellem.

En anden ting er, at der i den senere tid er opstået en del statsskoler, som på sin vis konkurrerer med os – så også derfor må vi sørge for selv at kunne »udklække« det dipelmateriale, vi får brug for i gymnasieklasserne. Vi sigter derfor mod et Herlufsholm med i alt ca. 275 elever – og for at kunne huse alle dem har vi brug for bygninger etc. til i alt 6–10 millioner kroner.

Den sum lyder måske forfærdelig – men vi vil ikke foreslå en delvis løsning, kun en plan, der virkelig kan løse problemerne på lang sigt.

Dermed være dog ikke sagt, at det hele skal ske vældig hurtigt. Vi havde håbet på et statslån – blandt andet til et nyt kollegium og til en spisesal. Men på grund af sparepolitikken etc. er vor ansøgning stillet i bero, og de første par år får vi næppe stillet væsentlige beløb til rådighed. Dog har man fra finans- og undervisningsministeriet bedt os om at fremsende fornyet ansøgning om mindre beløb til en delvis løsning.

Vi har også lånetilsagn fra kreditforeningen, så vi snart kan komme i gang – men det vil fordyre driften.

Når jeg her skal gøre vore primære ønsker op – de ønsker, vi har en chance for at få realiseret snart – så er det først og fremmest ønsket om at reducere sovesalenes størrelse, så vi kan komme ned fra ca. 40 til højst 30 diple pr. sovesalshører. Dernæst ønsker vi bedre undervisningslokaler og -remedier. Kun Fysicum er fuldt tilfredsstillende.

Dermed være ikke sagt, at vi har tabt kgl. bygningsinspektør Stærmoses projekt af syne. Disse mindre ting må indarbejdes i det.«

Rektor P. Kierkegaard fik derpå ordet og takkede for invitationen. Han havde ikke forberedt noget foredrag, men ville indskrænke sig til spredte bemærkninger.

Angående økonomien sagde han: »Hvert år kommer forskellige forældre, som gerne vil have sønner ind på Herlufsholm, men som alligevel må søge bort, fordi det er for dyrt. Det giver en vis skævhed i klientellets sammensætning.

Samtidig har adskillige håbet, at vi helt kunne undvære statsstøtte – men vi får op imod 4000 kroner pr. år pr. dipel – eller i alt 724.000 kroner – så det ville være utopisk at tro, at vi kunne undvære det. Og om dette statstilskud må siges, at det gives os på linje med, hvad andre helt private skoler får.«

Om konkrete ønsker sagde rektor: »Først og fremmest trænger vi til forbedrede undervisningslokaler og fornyelse af inventar. For ca. 30 år siden var der kun 130 diple på skolen – nu er der 190 i stort set samme lokaler. Dertil kommer de nye krav, der i dag stilles til undervisning. Der kræves faglokaler med mulighed for at vise lysbilleder, der kræves håndbøger, båndoptagere o.s.v. Desværre må vi sige, at Herlufsholm p. t. er underudviklet i denne henseende, bortset fra fagene fysik og kemi. Dobbelt kedeligt er det, når der faktisk er tale om et direkte krav om den slags lokaler fra lovens side. Herlufsholm er således vist nok den eneste gymnasieskole i Danmark uden særligt historielokale!

Netop på dette område har vi imidlertid nu en mulighed for at blive en foregangsskole – nemlig ved at oprette et sproglaboratorium med båndoptagere etc. Vi har fået et særdeles gunstigt tilbud på at få indrettet et sådant lokale – i det gamle Kemicum oven på Fysicum. Et historielokale med lysbilledapparat og en god kortsamling og visse håndbøger kan vi også indrette os for en forholdsvis beskedne sum. Disse to ting, som vi er pligtige til at lave af hensyn til den nye undervisning, vil vi prøve at få indrettet i sommer.«

Angående sovesalsproblemet sagde rektor: »Vi har stadig kun fem sovesale trods det meget større dipeltal. Tilmed har vi ingen ugifte hørere. Vi må derfor have indrettet flere sovesale med tilhørende hørerlejligheder – ikke mindst for at kunne bevare vor sjældent gode lærerstab. Og det kan kun ske, hvis vi kan give dem bedre arbejds- og boligforhold. Museumsbygningen for eksempel er nu udbygget til at kunne rumme 44 diple – under én sovesalshører. Det siger sig selv, at det er alt for meget for en mand, der også har sin familie at passe. Derfor må vi prøve at få delt Museumsbygningen i to sovesale – ligesom vi må prøve at dele Skolebygningen op i tre i stedet for som nu to sovesale.

(fortsættes næste side)

(fortsat)

Alle disse ting tåler kun dårligt opsættelse – og de kan også udføres uden at være spildt i tilfælde af en virkelig nybygning.«

Herefter var der lejlighed for mødets tilhørere til at få ordet.

Landsretssagfører Knud Thale ('22) opfordrede gamle herlovianere til at vågne op og sørge for, at der kom 250.000 kroner til ind, så Egmont H. Petersens Fond kom af med det fulde beløb, man havde stillet i udsigt. Thale opfordrede til, at man gav værdipapirer – som for eksempel stabiliseringsobligationer – til indsamlingen. Han mente også, at Herlufsholm-Fondens bestyrelse kunne sætte sig i forbindelse med gamle herlovianere, der stod i spidsen for større virksomheder, og som kunne overføre midler derfra til fonden. Advokat-kolleger blandt gamle herlovianere opfordrede han til at sørge for, at der blev tilført fonden testamentariske gaver.

Gustav Branth foreslog, at man for eksempel ved fugleskydningen lod afholde auktion på Herlufsholm over visse gamle effekter, som var ret værdiløse for skolen, men som gamle herlovianere gerne ville betale for.

Torben V. Klein var glad over at konstatere, at gamle hurra-herlovianere nu var blevet aktiviseret. Den kreds, der udgør hovedstammen omkring Herlufsholm-Fonden, stammer imidlertid alle sammen fra Herlovianersamfundet, og det var, mente han, ikke nok. Der måtte være mange gamle herlovianere uden for Herlovianersamfundet, man også kunne komme i kontakt med for at fremme indsamlingen.

Redaktør Asger Olsen (medlem af Herlufsholm-Fondens bestyrelse) svarede Klein, at det var naturligt, at man startede med dem, man kendte – altså inden for Herlovianersamfundet. Men nu, da man var kommet godt i gang, ville man prøve at gøre indsamlingen endnu bedre kendt – blandt andet ved at få den omtalt i aviser og radio. – Asger Olsen understregede til sidst, at fonden ville fortsætte sin virksomhed også ud over jubilæumsåret 1965.

Sven Tito Achen gik ind for Branths forslag – og tilføjede et forslag om at oprette en træstatue, som gamle herlovianere ved besøg på skolen kunne slå søm i mod betaling. – Achen oplæste endvidere et brev fra Hilmar Ødum, som foreslog, at man oprettede en »fødselsdagsforening«, hvor man hvert år indbetalte lige så mange kroner, som man fyldte år.

Læge Jungersen foreslog, at man klappede for Leif Berg, der havde skaffet Herlufsholm-Fonden den store gave fra Egmont H. Petersens Fond.

Dette forslag blev fulgt med stor ihærdighed – og Leif Berg takkede.

Kaarsberg sluttede med at takke alle fremmødte – især forstanderen, rektor og de øvrige talere. »Man må håbe,« udtalte Kaarsberg, »at alle de mange, der har været til stede her, vil virke for at udbrede Herlufsholm-Fondens tanke!«

(Fortsat fra side 9).

Personalia

Peter Christian Achilles Holm ('54) bestod i januar 1963 lægevidenskabelig embedseksamen fra Århus universitet.

Under 27. august 1962 er sekretær aspirant i arbejds- og socialministeriernes institutioner, cand. jur. *Lennart Konow* ('54) ansat som sekretær sst. fra den 1. september 1962 at regne. Indenrigsministeriet har den 8. februar 1963 ansat Konow som sekretær i civilforsvarsstyrelsen fra den 1. maj 1963 at regne.

Professor, dr. phil *F. J. Billeskov Jansen* ('26) er blevet indvalgt i Kommissionen for de Humanistiske Videnskaber.

Civilingeniør *Just Høeg* ('97) fyldte 3. januar 85 år.

Paul Morville ('46) er pr. 1. april blevet udnævnt til skovrider i Gråsten.

Direktør *Just Lunning* (29), New York, har fået tildelt den svenske Vasaorden.

Adjunkt *Åge Holtved* ('24) er i oktober 1962 blevet udnævnt til lektor.

Arkitekt *Helge Finsen* ('15) skrev i Politikens kronik 30. marts »Hvad er Kronborg værd?«

Læge *Knud F. Jungersen* ('20) har hos Munksgård udgivet »Acute Lumbago. Pathogenesis and therapy«, kr. 19,50.

Husk**Herlufsholm-Fonden****GIRO-NR. 3775**

(Knud Lindberg,

Islevdalvej 200, Brønshøj)

*Ethvert bidrag er velkomment**— og bliver fordoblet!*

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 . Vester 4685
Østerbrogade 150 . Tlf. Øbro 6156 Gl. Kongevej 140 . Central 12476

(IV '23)

KNUD LINDBERG

Statsaut. Elektro-Installatør

FABRIK FOR KVIKSØLVAFBRYDERE OG NEONANLÆG
GLASBLÆSERI

L Y S
KRAFT
VARME

TELEFON GODTH. *4617 - MARIENDALSVEJ 24 - KØBENHAVN F.

FR. G. KNUDTZONS BOGTRYKKERI A/s

TOLDBODGADE 57
TELEFON CENTRAL 83 & 14983

HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

SPAREKASSEN

for Næstved
og Omegn

DISKONTOBANKEN A/s

NÆSTVED

Flamingo Foam A/s

Isolering

Sommerfeldt ('38)

Brdr. Schur A/s

H E S T E M Ø L L E S T R Æ D E 6

K

DELFOL

Som nævnt i formandens beretning på generalforsamlingen har man nu afsluttet optagelsen på Herlufsholm af en ny herlovianerplade. Billedet her, som viser organist Larsen ved kirkenes orgel, omgivet af discipelkoret, blev taget ved den lejlighed af direktør Poul Bang.

FIK-FAK

Børge Bankov ('29), som døde i fjor, var en af initiativtagerne til den årlige fik-fak-batøk-turnering i Charlottenlund Skov – og en af turneringens og i det hele taget Herlovianersamfundets mest markante skikkelser og fornøjelige personligheder. Han blev savnet – og hans søde kone Erna, der var til stede i år, fik et godt indtryk af, hvor højt vi satte hendes mand.

Erna Bankov fik også den smukke oplevelse at være den første kvinde, der blev hædret med et herlovianerslips. Et af de lovlig få, der var fremskaffet af aktieselskabet Foreningen 29's Fik-Fak-Fraktion til bortauktionering ved frokosten efter kampen. Auktionen indbragte ellers et betragteligt beløb – og kun få af de højestbydende hæftede sig synderligt ved, at deres ny erhvervelser kort efter på ny blev bortsolgt.

Kampen tog sin traditionelle begyndelse ret præcist på Bankovs Plads – Sandstrygersletten, og et smukt antal gamle soranere og herlovianere var mødt op. Ffestegn kunne købes – og dermed ret til at betjene de fremlagte økser og huggeblokke med det formål

for øje at få fæppe bragt i spids og forskriftsmæssig stand. Det er et meget stort arbejde, og flere anvendte da også den nemmere udvej at stille op med fjorgammel fæp, udvalgt blandt de mange, der til stadighed findes i stedets smukke og frodige skovbund.

Allerede nu bør det nævnes, at Boserup, der i år stillede op for Herlufsholm, kom til at vinde kampen. Hans spillestil med stort mund- og fodarbejde, fine, taktiske løftninger og relativt få smugplantninger gjorde sejren ret populær og indbragte ham en hel del munter hyldelse fra hans gode kammerater og alle de andre.

Som et lille, sjovt indslag i sportskampen var der arrangeret frokost i Over Stalden, hvor man nød pilsnere og snaps, spiste frokostpakker, nød pilsnere og snaps, holdt taler, efterfulgt af skåler i pilsnere og snaps, solgte slips og købte snaps, holdt mange flere taler, drak kaffe med p. og s. og havde det hyggeligt.

Bagefter gik man vistnok hjem.